

KSB-9/2011.
(KSB-31/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Kulturális és sajtóbizottságának**
2011. június 15-én, szerdán, 10 óra 06 perckor
a Közzolgálati Közalapítvány és az MTV Zrt. székhelyén,
(1037 Budapest, Kunigunda útja 64.)
a IV. emeleti tanácssteremben
megtartott üléséről

---

*A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Tájékoztató a közmédia helyzetéről</i>	5
<i>Balogh László tájékoztatója</i>	6
<i>Dr. Böröcz István tájékoztatója</i>	7
<i>Medveczky Balázs tájékoztatója</i>	8
<i>Ókovács Szilveszter tájékoztatója</i>	9
<i>Jónás István tájékoztatója</i>	10
<i>Belénessy Csaba tájékoztatója</i>	11
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	13
<i>Dr. Böröcz István válasza</i>	28
<i>Balogh László válasza</i>	32
<i>Jónás István válasza</i>	34
<i>Belénessy Csaba válasza</i>	36
<i>Ókovács Szilveszter válasza</i>	38
<i>Medveczky Balázs válasza</i>	41
<i>Az előadó-művészeti szervezetek támogatásáról és sajátos foglalkoztatási szabályairól szóló 2008. évi XCIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/3358. szám) (L. Simon László, Németh Zoltán és Dr. Puskás Imre (Fidesz) képviselők önálló indítványa) (Módosító javaslatok megvitatása) (Első helyen kijelölt bizottságként)</i>	43
<i>Vita és szavazás</i>	43
<i>Egyebek</i>	46

Napirendi javaslat

1. Tájékoztató a közmédia helyzetéről

Meghívottak:

Közszolgálati Közalapítvány Kuratóriuma

Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap vezérigazgatója

MTV Zrt. vezérigazgatója

Duna TV Zrt. vezérigazgatója

MR Zrt. vezérigazgatója

MTI Zrt. vezérigazgatója

2. Az előadó-művészeti szervezetek támogatásáról és sajátos foglalkoztatási szabályairól szóló 2008. évi XCIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/3358. szám)

(L. Simon László, Németh Zoltán és dr. Puskás Imre (Fidesz) képviselők önálló indítványa)

(Első helyen kijelölt bizottságként)

3. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **L. Simon László** (Fidesz), a bizottság elnöke
Pálffy István (KDNP), a bizottság alelnöke

Karácsony Gergely (LMP), a bizottság alelnöke
Gulyás Dénes (Fidesz)
Dr. Gyimesi Endre (Fidesz)
Gyutai Csaba (Fidesz)
Kiss Attila (Fidesz)
Menczer Erzsébet (Fidesz)
Dr. Puskás Imre (Fidesz)
Szabó Csaba (Fidesz)
Mandur László (MSZP)
Novák Előd (Jobbik)
Pörzse Sándor (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Gyimesi Endre (Fidesz) távozása után Pálffy Istvánnak (KDNP)
Lukács László (Fidesz) Gulyás Dénesnek (Fidesz)
Németh Zoltán (Fidesz) Gyutai Csabának (Fidesz)
Karvalics Ottó (KDNP) dr. Gyimesi Endrének (Fidesz)
Dr. Hiller István (MSZP) Mandur Lászlónak (MSZP)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Nagy Zoltán, a bizottság tanácsadója

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Balogh László elnök (Közszolgálati Közalapítvány Kuratóriuma)
Böröcz István vezérigazgató (Műsorszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap)
Medveczky Balázs vezérigazgató (Magyar Televízió Zrt.)
Ókovács Szilveszter vezérigazgató (Duna Televízió Zrt.)
Jónás István vezérigazgató (Magyar Rádió Zrt.)
Belényesi Csaba vezérigazgató (Magyar Távirati Iroda Zrt.)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 06 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

L. SIMON LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! Mindenkit nagy szeretettel és tisztelettel köszöntök a Kulturális és sajtóbizottság 2011. június 15-ei ülésén, amely - mint láthatják, tapasztalhatják - kihelyezett ülés.

Nagy tisztelettel köszönöm meg a Magyar Televízió vezetésének, illetve a Közszolgálati Közalapítvány Kuratóriumának, valamint a Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap vezérigazgatójának, hogy rendelkezésünkre bocsátották ezt a helyszínt, és hogy vendégül látnak bennünket a mai napon. Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes.

Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, a hivatal munkatársait, a sajtó képviselőit és természetesen az 1. napirendi pontunkhoz kapcsolódóan a bennünket vendégül látó vendégeinket! Mielőtt mindenkit név szerint köszöntök, szavazzunk a napirendi sorról. Képviselőtársaimnak annyi technikai megjegyzést muszáj tennem, hogy a jegyzőkönyv, az elhangzottak rögzítése érdekében kénytelenek vagyunk ezekbe a mikrofonokba beszélni, úgyhogy arra kérem képviselőtársaimat, hogy ha szólni kívánnak, akkor ragadják magukhoz a mikrofont; ez a helyiek kérése.

Az előzetesen kiküldött napirendi sort mindenki megismerhette. Van-e ezzel kapcsolatosan javaslatuk? *(Nincs jelzés.)* Nincs. Kérem, szavazzunk! Aki a napirendi sort elfogadja, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm. A helyettesítéseket majd kérem, mert még nem tudom pontosan, hogy ki kit helyettesít.

Egyhangú szavazással elfogadtuk a napirendet.

Tájékoztató a közmédia helyzetéről

1. napirendi pontunk: tájékoztató a közmédia helyzetéről. Tisztelettel köszöntöm Balogh Lászlót, a Közszolgálati Közalapítvány Kuratóriumának elnökét, dr. Böröcz Istvánt, a Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap vezérigazgatóját, Medveczky Balázst, a Magyar Televízió Zrt. vezérigazgatóját, Ókovács Szilvesztert, a Duna Televízió Zrt. vezérigazgatóját, Jónás Istvánt, a Magyar Rádió Zrt. vezérigazgatóját és végül, de nem utolsósorban Belényesi Csaba vezérigazgatót a Magyar Távirati Iroda részéről!

Tájékoztatom képviselőtársaimat arról, hogy terveztük, hogy a mai napon megtárgyaljuk az Állami Számvevőszék Magyar Távirati Iroda Zrt. gazdálkodásáról szóló jelentését is, azonban ez még nem készült el, nem nyújtották be a Ház elé, tehát ezt egy későbbi időpontban, legkésőbb valamelyik kora őszi ülésünkön fogjuk megtárgyalni.

Képviselőtársaimat kérem, hogy szavazzuk meg azt, hogy a mai ülésen hozzászólhassanak a meghívott vendégeink, akik egyben a vendéglátóink is, hiszen a tájékoztató ezt megkívánja. Kérem, hogy aki ezt az indítványomat támogatja, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy ezt egyhangú szavazással eldöntöttük.

Én már az ülés előtt azt javasoltam, hogy valamennyi meghívott vendégünk szóljon meg. Először is megköszönöm azt az előzetes tájékoztató anyagot, amit elküldtek számunkra, amit minden képviselőtársamnak, a bizottság tagjainak e-mailben továbbítottunk. *(Dr. Nagy Zoltán jelzésére:)* Nem? Nem küldtük még el, bocsánat - tegnap érkezett meg hozzám is -, úgyhogy akkor képviselőtársaim ezt a 2-3 oldalas anyagot a mai nap során e-mailben meg fogják kapni. Ezt kiegészítendő és ezt részletesebben kifejtendő kérem meg akkor vendégeinket, hogy a közmédia helyzetéről, az elmúlt egy évben kialakult új szerkezetéről, az átalakítás folyamatáról szíveskedjenek bennünket tájékoztatni.

Elsőként megadom a szót Balogh László elnök úrnak.

Balogh László tájékoztatója

BALOGH LÁSZLÓ elnök (Közszolgálati Közalapítvány Kuratóriuma): Jó napot kívánok! Én is szeretettel köszöntöm a Kulturális és sajtóbizottság minden tagját! Szeretném jelezni, hogy a kuratóriumunk tagjai is jelen vannak a teremben, tehát majdnem teljes létszámban itt van a kuratórium is.

Összefoglaltam egy kétoldalas kis anyagban írásban is, hogy mi történt a kuratóriumban az elmúlt időszakban, amelynek a lényege az, hogy az új médiatörvénynek megfelelően a ránk hárított, illetve ránk bízott feladatot teljesítettük. Gyakorlatilag a Közszolgálati Közalapítvány az elődalapítványok vagyónát, archívumát, minden kötelezettségét és minden, ezzel összefüggő felelősségét átvette. A feldolgozás folyamatban van - nem volt egyszerű, majd erre példát is tudok mondani -, és a törvényben ránk hárított felelősséggel elősegítettük az új médiastruktúra felállítását is, minden esetben a törvény által megszabott határidőn belül. Ennek a részletezését most nem szeretném elmondani; mint mondtam, az általam 2 oldalban összefoglalt nyers változat megvan, írásban átküldtük.

Annyit azért szeretnék elmondani, hogy furcsaságokkal is találkoztunk. Elsődleges szempont volt az adóforintok takarékos felhasználása. Amikor más testületek kuratóriumait átvizsgáltuk, akkor láthattuk azt, hogy a kuratóriumok gyakorlatilag különböző módon költötték el az adóforintokat. Volt olyan kuratórium, ahol például egy gazdálkodási, könyvelési témában három embert is fizettek több mint 1 millió forint összegben, ami egy másik kuratóriumban összesen 250 ezer forint körüli közpénzbe került. Nyilván mindenhol az olcsóbb verziót tartottuk meg, és hatékonyan tudtuk üzemeltetni.

Kénytelen vagyok elmondani egy volumenében nem nagy, de olyan problémát is, ami engem érzelmileg nagyon nehezen érintett: a Duna Televíziót felügyelő Hungária Közalapítványnál közvetlenül az új médiatörvény elfogadását megelőzően hosszú távú szerződéseket kötöttek egy bizonyos informatikai, mobilcéggel. Ma is több mint 100 ezer forintot fizetünk havonta olyan SIM-kártyák után, amik még ki sincsenek csomagolva, mert nem volt rá szükség. Ezek furcsa dolgok, mindenesetre gyakorlatilag úgy látom, hogy a ránk hárított feladatot elvégeztük. Amennyiben vannak kérdések, akkor azt szívesen megválaszolom.

Elnök úr, azt szeretném kérdezni, ha jól értettem, akkor az általam küldött anyagot sem kapták meg a bizottság tagjai; akkor viszont én megkérem a kolleganőinket, hogy legalább amiket én készítettem az itt van nálunk, egy fénymásolatban azt körbe tudjuk adni; vagy ismertetem, ami elég hosszú - azt választanám, hogy megkapnák a bizottság tagjai, mert az egyszerűbb lenne.

ELNÖK: A parlamenti bizottságban az a gyakorlat, hogy az elnök kap egy ilyen anyagot, és akkor, amikor az elnök átnézte és jóváhagyta, akkor megy ki a tagoknak. Ez nem történt meg, úgyhogy ma, illetve holnap meg fognak minden anyagot kapni; ráadásul itt vannak olyan képviselőtársaim, akik reggel fél hatig a parlamentben ülészetek, úgyhogy nem tudtunk mindent a mai ülésre prezentálni, de meg fogják kapni a képviselőtársaim. Nem bánom, ha elnök úr pár szóban kiegészíti mindazt, amit elmondott, de az írásos anyag minden képviselőhöz el fog jutni.

BALOGH LÁSZLÓ elnök (Közszolgálati Közalapítvány Kuratóriuma): Annyit szeretnék mondani, amiről beszéltünk, hogy mód van a bizottság számára, hogy megtekintse a Kunigunda utcai gyártóbázist. Én örültem volna annak, ha ez a bizottsági ülés előtt történik meg, de tudom azt, hogy olyan feladatokat kapott a bizottság, ami alapján ezt csak utána lehet megtenni. Azért lett volna jobb, ha előtte lehetett volna megnézni, mert akkor – legalábbis azt gondolom -, jobban rá tudtunk volna hangolódni erre a mai beszélgetésre, hiszen önök látni

fogják azt, hogy milyen körülmények között dolgoznak itt a kollegák és milyen technikai lehetőségek vannak.

Annyit szeretnék még elmondani, hogy megkértem Medveczky Balázs vezérigazgató urat és Belénessy Csaba vezérigazgató urat, hogy amikor vége van a Kulturális bizottság ülésének, akkor segítse körbevezetni a bizottságot és szakmailag minden kérdésre tudjon válaszolni, amit önök kérdeznek.

Elnök úr, akkor én be is fejezném, és ha van kérdés, akkor természetesen állok rendelkezésre. *(Pörzse Sándor megérkezett.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megyünk tovább és Böröcz István vezérigazgató úrnak adom meg a szót.

Parancsoljon, vezérigazgató úr!

Dr. Böröcz István tájékoztatója

DR. BÖRÖCZ ISTVÁN vezérigazgató (Magyar Televízió Zrt.): Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Kedves Kollegák! Tekintettel arra, hogy az én tájékoztatóm sem jutott el a bizottság tagjaihoz, egy kicsit a tervezettnél bővebben fűznék kiegészítést az egyébként írásban is olvasható tájékoztatóhoz.

Elsősorban az MTVA Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap erre az évre tervezett rendkívül intenzív, összetett, bonyolult integrációs folyamatáról, annak egyes lépéseiről – részben már megtett, részben még előttünk álló lépéseiről – szeretnék tájékoztatást adni.

A médiatörvény értelmében az év eleji helyzet, amivel elindult az MTVA, az a következőképpen nézett ki. Lényegében a négy közszolgálati Zrt. vagyonának a teljes része és az akkor még – fogalmazzunk így – a belső szabályait, a belső logikáját tekintve, az egységes szervezete tulajdonképpen átültetésre került egyelőre virtuális módon az alapnak a szervezetébe és január 1-től az a helyzet áll elő, hogy egy jogi személyiségű nagy szervezeten belül tulajdonképpen négy önálló autonómiával rendelkező egyfajta enklávé alakult ki. Ezeket mi divízióknak hívjuk, tehát a tulajdonképpeni Magyar Televízió, Duna Televízió, Magyar Rádió és Magyar Távirati Iroda megörökölt struktúráit, azok munkavállalóival együtt hívjuk divízióknak.

Az idei feladat integrációs átszervezési szempontból az volt, hogy a divíziókat folyamatosan, fokozatosan lebontjuk az átszervezés során; párhuzamosan építjük ki az alapnak az új szervezeti és működési szabályzatát, és minden egyes új elemnek a leszabályozásával párhuzamosan megszüntetjük a párhuzamosságokat a négy divízióban; tehát lassan lépésről lépésre, tervszerűen és fokozatosan csökken a divíziók mérete és folyamatosan nő, bővül az alapnak a struktúrája. Ez azt jelenti, hogy körülbelül valamikor az ősz során reméljük elérni azt a pontot, hogy a divíziók megszűnnek, az alapnak a teljesen új struktúrája és újraszabályozása megtörténik, lényegében az év végére teljes mértékben reméljük befejezni ezt a folyamatot.

Ami nehezíti, bonyolítja ezt a helyzetet, az a következő – több ilyen elem is van. A négy megörökölt divízió lényegében négy különböző SZMSZ alapján működik. Négy különböző kollektív szerződés vonatkozik rájuk, négy különböző bérrendszer értelemszerűen, egymástól eltérő IT rendszerek, különböző nyilvántartási rendszerek, technikailag, technológiailag átszervezési szempontból ezekre a problémákra nekünk választ kellett találni, el kell érni azt az év végére, hogy az alap új struktúrájának a kialakítása mellett a szakszervezetekkel kössünk egy új kollektív szerződést, hozzunk létre egy új, egységesen az alap minden munkavállalójára érvényes bérrendszert, az IT rendszereket egységesítsük. Ennek az átszervezési, karcsúsítási, a párhuzamosságokat megszüntetni kívánó, a hatékony gazdálkodásra történő áttérés keretén belül vizsgáltuk folyamatosan és vizsgáljuk jelenleg is a

létszámleépítésnek a lehetőségét. Mint ahogy nyilván mindenki értesült róla, az első csoportos létszámleépítésnek az egyeztetése a szakszervezetekkel, az üzemi tanáccsal történő konzultáció éppen ezekben a hetekben zajlik, 600 főnek a csoportos leépítését jelentettük be.

Ahogy az szmsz módosításával, bővítésével haladunk előre az év során - ezt még követni fogja további létszámleépítés -, azt reméljük, hogy az év végére beáll az alap végleges munkavállalói létszáma, ami nem azt jelenti, hogy minden olyan munkavállalónak, akitől el szeretnénk köszönni, az év végén szűnik meg a munkaviszonya, hanem nyilván lesznek a jövő évre áthúzódó munkaviszony-megszűnések a hosszabb felmondási idők miatt.

Ami az idei év szintén kiemelkedő feladata volt, illetve még jelenleg is az - ahol éppen most jelenleg vagyunk -, a Kuningunda-Bojtár utcai ingatlanegyüttes, a gyártóbázis és irodaház tulajdonjogi helyzetének rendezése. Hónapok óta folyik az ezzel kapcsolatos egyeztetés, és körültekintő előkészítő elemzések után arra a következtetésre kellett jutni, hogy a megörökölt és nagyon előnytelen, 40 évre szóló bérleti jogviszony egyrészt tarthatatlan, huzamosabb ideig ebben nem szabad benne maradni, másrészt meg szembe kellett nézni azzal a helyzettel, hogy bírósági úton, civilisztikai eszközökkel ebből a bérletből kiszállni nem lehet, tehát csak a tárgyalásos út marad.

A tárgyalásos út elején a következő célt tűztük ki magunk elé, hogy a jelenlegi kedvezőtlen helyzetet váltsuk fel a jelenleginél lényegesen kedvezőbb helyzettel, amely kedvezőbb helyzet nyilván nem viszonyítható elméleti és ideális állapotokhoz, kizárólag a mai kedvezőtlen helyzethez. Tudjuk, hogy 40 év alatt - forintra átszámítva - mintegy 110 milliárd forintot kellene kifizetni bérleti díjként, úgy, hogy a bérleti szerződés lejárta után vagy a netán 20 év után először lehetséges felmondás után még mindig alkudni kellene az eladóval, a bérbeadóval az ingatlan megvásárlásához, hisz jelenleg nincs kikötve olyan maradványérték, ami alapján akár a tulajdonunkba kerülne az ingatlan.

Ezek a tárgyalások előrehaladott állapotban vannak. Úgy gondoljuk, hogy június végére be tud következni az az állapot, hogy ismét állami tulajdonba kerül a Kuningunda utcai ingatlanegyüttes, egészen konkrétan az MTVA tulajdonába. Különböző előkészítő, előszerződés erejű dokumentumokat már aláírtunk, és ezek a dokumentumok már tartalmazzák azokat a fő paramétereket, amiket az előbbi célként megfogalmaztam önöknek, jelesül, hogy az elérni kívánt állapot lényegesen kedvezőbb a jelenlegi, még élő bérleti szerződés szerinti állapotnál. Emellett, mivel ez is bizonyos fokig téma ezekben a hetekben - de erről talán nem nekem kellene igazán beszélni, csak utalni szeretnék rá, hiszen az alapnak is köze van hozzá, mint a műsorok gyártójának, illetve megrendelőjének -, a közmédiarendszer elfogadta az őszi műsorstruktúrát. Gondolom, erről a kollégáim majd bővebben beszélnek. Remélem, hogy nem felejtettem ki semmi olyat, amit szerettem volna első körben elmondani. Természetesen állok rendelkezésre a kérdések során. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, vezérigazgató úr. Medveczky Balázs vezérigazgató úrnak adom meg a szót.

Medveczky Balázs tájékoztatója

MEDVECZKY BALÁZS vezérigazgató (Magyar Televízió Zrt.): Köszönöm szépen. Medveczky Balázs vagyok. Megpróbálom röviden és tömören összefoglalni azokat a fontosabb állomásokat, amiken a Magyar Televízió végigment az elmúlt hónapokban, és ha kérdések merülnek fel, akkor természetesen megpróbálok azokra válaszolni.

Én magam évek óta elkötelezett híve vagyok a közszolgálat integrációjának és annak, hogy egy olyan, logisztikailag jobban működő gyártási és műszaki bázis szolgálja ki a közszolgálatot, amelyben megszűnnek azok a párhuzamosságok és pazarlások, amelyek az elmúlt esztendőket jellemezték, tehát én nagyon-nagyon örülök annak, hogy a törvény

lehetőséget adott arra, hogy ez az alapon belül megvalósuljon, és a Magyar Televízió, mint műsorszolgáltató, kifejezetten arra tudjon koncentrálni, ami az alapfeladata, tehát a műsorszolgáltatásra.

Mivel az elmúlt esztendő anyagi lehetőségei nagyon-nagyon szűkösek voltak, és a műsorstruktúránk nagyon-nagyon leredukálódott, ezért a nézettségünk is nagyon lement. Ebben az újfajta közmédia-struktúrában a Magyar Televízióknak lehetősége nyílik arra, hogy a jövőben egy szélesebb palettájú műsorstruktúrát tudjon összeállítani; ennek már lesznek látható jelei ősszel, tehát újra feltűnnek olyan típusú programok, amelyek hosszú évek óta hiányoznak az MTV képernyőjéről de igazán látható jelei majd januártól lesznek.

Azt gondolom, hogy nagyon-nagyon hasznos, hogy a Magyar Televízió munkatársainak jelen pillanatban nem kell foglalkozniuk a vállalati struktúra olyan vetületeivel, amelyek a szakszervezetekre és egyéb tényekre vonatkoznak, hanem kifejezetten a műsorstruktúrára és a műsorokkal kapcsolatos kérdésekre tudunk koncentrálni. Remélem, hogy ősszel már önök is látják ennek a jeleit. Ha van bármilyen kérdés, akkor szívesen válaszolok.

ELNÖK: Köszönöm szépen, vezérigazgató úr. Ókovács Szilveszter vezérigazgató úrnak adom meg a szót.

Ókovács Szilveszter tájékoztatója

ÓKOVÁCS SZILVESZTER vezérigazgató (Duna Televízió Zrt.): Köszönöm szépen a szót és a mikrofont is. Üdvözlöm a tisztelt képviselő urakat és mindenkit, aki figyel most ránk! Ami a Duna Televíziót illeti, nem is tudom, honnan is kezdjem: talán a nézettség felől, ahol Medveczky Balázs is az imént már tett egy-két kört. A nézettséget tekintve - naponta sms-ben jön a telefonunkra az egyetlen magyar cég jelentése -, ebben mi nem állunk jól; nem azóta nem állunk jól, amióta engem kineveztek, hanem sajnos, már régebb óta sem áll jól a Duna Televízió, legalábbis a belföldi nézettség tekintetében. A hibahatáron vagyunk - ez korrekt, ez megfelel a tényeknek -, és ez ellen nyilván tenni kellene valamit.

Egy kicsit még az ellen is tennem kellett odabent, hogy a nézetlenséget ne tekintsük a minőség egyik fokmérőjének. Gyakran az a vélemény azért, hogy az igazán jó műsort senki nem nézi, mert az emberek nem ehhez vannak szokva - azt nézik, ami rossz -, de nem csak erről van szó összességében. Igazából oda akartam viszont kilyukadni, hogy van egy tévhit, amely azt hiszem, egy kicsit a várakozásokat is torzítani szokta, hogy a közszolgálati médiumok a világ boldogabb felén, a fejlett nyugati demokráciákban bezzeg mennyi nézőt és hallgatót vonzanak. Ha azonban egy kicsit a dolgok mélyére nézünk - akár a sokat állított BBC-modell fenekére tekintünk -, rájövünk arra, hogy a BBC vagy a ZDF fő húzóereje nem a közszolgálati tartalom, hanem a közszolgálati műsorfolyamon belül elrejtett, becsomagolt kereskedelmies tartalom, tehát például egy török-német focimeccs hoz 80 százalékos feletti nézettséget a ZDF-nek, nem a helyi híradó vagy oknyomozó műsor teszi ezt meg. A BBC-n, csak ha a tegnapi híreket látták, lement egy dokumentumfilm, amiben egy ember élő adásban halt meg; az ilyen típusú műsorok húzzák fel a nézettséget.

Ha mondjuk, az Egyesült Államokra tekintünk - egy kicsit menjünk arrébb -, a PBS nevű, klasszikusan közszolgálati adó, amelyik híreket ad, és eleve olyan témákra repül rá, amelyek a közszolgálati adóknak azt a funkcióját testesítik meg, hogy más nem foglalkozik velük, mert nem éri meg reklámszempontból, 1-2 százalékos nézettségen van, éppen mint a Duna Televízió belföldön. Hogy a mi sikerességünket vagy sikertelenségünket még más fénybe is állítsam, óhatatlanul el kell mondani, hogy meg kellene oldani - és ez ügyben remélem, hogy sikerül majd az új együttműködés keretében lépéseket tenni - a Duna Televízió határon túli nézettségét. Tekintve, hogy a tartalom jelentős része határon túliakról és részben nekik is szól, ezért a belföldi nézettséggel nem írjuk le pontosan a Duna Televízió

teljesítményét. Ez ügyben, sajnos, a korábbi időszakban nem sikerült integrált mérési rendszereket üzembe helyezni; ennek a szükségessége itt van, és ezt szeretnénk is majd megtenni.

Az önök számára is nyilvánvaló, hogy a hazánk eladósodottsága miatti zárolások a közmédiát is érintették, tehát egy 5 milliárdos zárolás érintette a közmédiumokat is. A Duna Televízió ennek ugyanúgy vesztese természetesen, úgyhogy mindazt, amit szerettünk volna, nem fogjuk tudni még ősztől maradéktalanul megvalósítani, inkább én is a januárt – ahogy Balázs is mondta – tekintem, vagy a jövő tavaszt inkább. A január még egyfajta rákészülést igényelne, szintén idei beruházásokat a televíziós világban is, inkább a jövő tavaszt tudnám célként megjelölni, de már most ősztől is lesznek persze változások. Erőnket megfeszítve a Duna Televízió 1-es programján több új műsor indul, és ezzel kívánjuk érzékeltetni, hogy van egy új szemlélet, szeretnénk felfrissíteni a televízió levegőjét. Rendezzük a műsorrácsot, teljesen áttekinthetővé tesszük, egy komoly filmsávval szeretnénk a nézőket odavonzani, ez a másik, ami nézettséget tud hozni egy televízióknak; a film és nyilván itt az ízlésbeli átgondoltság a közízlést is emelheti adott esetben, a Duna Televízió szerencsére ez ügyben jó hagyományokkal rendelkezik. És nagy örömmel, minden zárolás ellenére, el tud indulni egyfajta nulladik évfolyammal a kulturális csatorna dunART néven, szeptember 26-a a tervezett kezdési időpontja. A nulladik évfolyam az első bő három hónap, ez egyfajta kísérleti adás, még döntően archívumból fog dolgozni, de már új elemekkel is, majd meglátják, HD adással is készülünk HD sávval, és a következő év a 12-es hozza el a Dunának a kiteljesedését.

Hasonlóképpen én is állok a kérdések elé, bármilyen kérdés elé. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, vezérigazgató úr, és Jónás István vezérigazgató úrnak adom meg a szót.

Jónás István tájékoztatója

JÓNÁS ISTVÁN vezérigazgató (Magyar Rádió Zrt.): Jó napot kívánok. A Petőfi Rádióknak van egy kedves ajándéka, ott a képviselő úrnál látom. Az a rádió ugyan nem a mi találmányunk, de vállalom olyan értelemben, hogy ez egy nagyon stabil fémdoboz, ez adja a biztonságát, és ez azt hiszem jellemző a Magyar Rádióra. Ugyanakkor egy olyan borítással vették körül, ami arra utal – én legalábbis úgy olvasom -, hogy ez egy rugalmas intézmény. És fontos, amit nem látnak, hogy van benne négy ceruza elem, tehát kell hozzá négy ceruza elem, ez azt jelenti, hogy eléggé energiaigényes, bár kívülről senki nem látja.

Azért mondom el, és azért szerettem bele ebbe a rádióba – mármint abba a zöldbe és a Magyar Rádióba is -, mert nekem ez az elmúlt pár hónap az együttműködés időszaka volt és mindaz, amit üzen az a kis rádió, azt én úgy tapasztalom, hogy pár hónap alatt bejött: a biztonság. Ez a 85 éves intézmény évtizedek óta kiszámítható szerepet vállal a közmédiában, jól felismerhető, össze nem téveszthető, amit hirdet és vállal, úgyhogy öröm volt ilyet örökölni. És még az a szerencse is ért, hogy egy stabil gazdálkodású, stabil pénzügyekkel rendelkező intézményt kaptam, kaptunk.

És kaptuk azt az előnyt, ami évek óta megvan, hogy a Kossuth Rádió a leghallgatottabb rádió. Ez ennek az egész folyamatnak a kockázata is volt, mert hisz ebben az új együttműködési rendszerben én úgy gondoltam, hogy ebből a hallgatottságból az új társakkal együtt a legtöbbet kell kihozni. Az Ipsos áprilisi mérése szerint Magyarországon a leghallgatottabb a teljes népesség körében a Kossuth Rádió, 1 millió 480 ezer körüli a hallgatók száma, tehát az a szlogen, amit magára vett két évvel, három évvel ezelőtt a Rádió, ez igaz. És itt az elmúlt hónapokban, ebben nagyon szép eredményeket hozott például a 180 perc, meg a Déli Krónika, amelyik április óta talán százezzerrel növelte a hallgatói számát, ami nagy dolog, hiszen egyébként is egy hallgatott produkció volt.

Ez adja a biztonságot, ez követeli meg a rugalmasságot is, hiszen ezt a fajta tekintélyt, ezt a fajta eredményt tartani kell. Nagyon bízunk abban, hogy továbbra is a regionális rádióknál dolgozó munkatársakra, az újonnan felépülő hírközponti tudósító hálózatra folyamatosan számíthatunk, mert tudniuk kell, hogy a Kossuth Rádióknak évente négyezer riportot a vidéki stúdióhálózatunkban dolgozó kollegáink adnak.

A rugalmasság, ami mindig kihívása a Magyar Rádióknak, az most akkor fontos, amikor azt találjuk ki, hogy hogyan működünk együtt a többiekkel. Remek példák vannak erre. Már használjuk az MTI tudósító hálózatát, közös, eddig is voltak közös produkcióink a televíziókkal: a versmaraton, a különböző március 15-ei műsorok, ezek nem külön-külön szegregáltak készültek, ismertük egymás elképzeléseit, egymásra építettünk mindegyik televízióval, illetve az MTI-vel.

Egy rugalmas választ kell arra a változásra is adni, hogy megjelent évek óta, évtizedek óta egy olyan hallgatói kör, amelyik számára nem a sugárzott rádióadás a fontos, hanem más csatornán, más platformon. A Petőfi Rádió ilyen értelemben sikertörténet volt és sikertörténet még mindig. A Petőfi Rádió aktivitása, mármint az adó honlapját felkeresők száma - most egy új felmérés szerint - a legmagasabb szám volt a Facebookon. A Petőfi Rádió ezzel a sokat vitatott programmal - 2007 óta jelentkezik ezzel a zenei kínálattal - ma az egyetlen olyan adó, amelyik 15 és 26 éves korosztályban a legtöbb hallgatót gyűjti össze, és 15-49 között pedig a maga átlag 150-200 ezres hallgatói létszámával szerintem példa nélküli. És ez egy olyan közszolgálati feladat, amelyik lehet, hogy az első pillanatban korosztályokat kizorít vagy megszólítás nélkül hagy, de szerintem egy közszolgálati médiumnak feladata, hogy ezt a csoportot, ezt a célközönséget folyamatosan elérje.

A Bartók Rádió a maga kínálatával is piacvezető, nem mintha lenne más ilyen országos adó, bár a hallgatóinak a 60 százaléka Budapesten él, tehát komoly vetélytárs, de legalábbis versenytárs ez a két zenés adó: a Classic és a Jazzy, amelyik sok mindenben azt vállalja be, mint a Bartók Rádió. Tehát ezekkel a hallgatottsági adatokkal is, meg ezekkel a tapasztalatokkal is azt kívántam jelezni, hogy van egyfajta stabilitás és van egy folyamatos változási szándék bennünk, az őszi struktúrában, erről már látnak is példákat. Szerintem 20 éve nem készült a Magyar Rádióban mesefelvétel: sem klasszikus, sem új mese, sőt folytatásos mese hangjáték sem készül, ami fog és meg is jelenünk; egyébként a meséink, a folytatásos meséink a Facebookon is alakulni fog, hiszen a célközönséget ott tudjuk elérni. A célközönség: a szülei, volt nagymamájuk, szüleik, barátaik.

A Magyar Rádióban ma is évi 60-66 hangjáték készül, szeretnénk megtartani ezt a kivételes helyzetet, szeretnénk visszacsalogatni költőket, írókat - valahogy az elmúlt években kevesebben jártak nálunk, kevesebb felvétel készült. Ennek egyik jele, hogy a versmaraton produkció a költészet napján 80 költőt vonultatott fel határon belül és határon kívül reggel 10-től este 10-ig mondták a verseiket a saját hangjukon. A Magyar Rádió történetében ebben semmi különös nincs, mert a 30-as években naponta jöttek a költők, Cs. Szabó alatt meg ez szinte félóránként történt az ő akkori programjaik szerint, tehát visszatérnek a költők, írók a Magyar Rádióba és ezt látni fogják. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, vezérigazgató úr. És végül Belényesy Csaba vezérigazgató urat kérem meg, hogy nyújtson tájékoztatást számunkra.

Belényesy Csaba tájékoztatója

BELÉNESSY CSABA vezérigazgató (Magyar Távirati Iroda Zrt.): Tisztelt Elnök Úr! Hölgyeim és Uraim! A Magyar Távirati Iroda olyan nagymérvű átalakuláson esik át, amire 1925 óta, amikor dr. Kozma Miklós összevonta a Magyar Rádiót az MTI-vel, nem volt példa. A Magyar Távirati Iroda hírszolgáltatóból tartalom és műsorszolgáltatóvá vált a törvény rendelkezéseinek megfelelően.

Az intézményt jó állapotban vettem át, ennek köszönhető, hogy viszonylag gyorsan és nagy lendülettel tudtunk nekilátni az átalakításnak. Rendezett gazdasági viszonyok voltak, hogy érzekteltessem: 700 millió forint plusszal tudtunk bejönni a közösbe. Sikerült gyorsan megtennünk az első lépéseket, a szerződések, eszközök, ingatlanok átadását, és munkavállalóink jó része átkerült az alapba, ahogy az a törvényben is rögzítve van. 180 fő az MTI létszáma, ami a többi intézményhez képest viszonylag magas; azért ennyi, mert a hírműsorok, tehát a rádiós, televíziós hírműsorok vezérkarán és az MTI vezérkarán túl itt dolgozik még több mint 100 ember, akik hírkiadási joggal rendelkeznek a Magyar Távirati Irodánál, a hírügynökségnél, és ők is a mi állományunkban vannak.

Tulajdonképpen két fő egységből áll most az MTI: az egyik a Hírcentrum, amely gyártja a híradókat és a krónikákat a Duna Televízió, a Magyar Televízió és a Magyar Rádió számára, és az Új média, amely pedig a www.hirado.hu, tehát az új internetes felület fejlesztésén munkálkodik.

Január 1-jével megkötöttük az együttműködési szerződést az alappal. Az együttműködésünk harmonikus és kiegyensúlyozott nemcsak az alappal, hanem a többi más zrt.-ekkel is. Ennek egyrészt az az oka, hogy az érdekeink közösek, másrészt pedig nagyon kiváló személyi kapcsolatok vannak köztünk, hiszen különböző okok folytán tulajdonképpen többnyire 20 éve ismerjük egymást a kollégákkal.

Életbe lépett március 24-én az új MTI-s szmsz, kiadtunk több mint 30 vezérigazgatói és vezérigazgató-helyettesi utasítást, hogy az új követelményeknek megfelelően szervezzük át az MTI-t. Az MTI új vezérkarral dolgozik, nemcsak az új feladatok révén, hanem azért, mert az „MTI classic” - ahogy én szoktam hívni -, tehát a hírügynökség 7 vezetőjéből 6-ot lecseréltem. A régi vezetőknek felajánlottuk, hogy maradjanak, és maradtak is, beilleszkedtek az új rendszerbe. Szerettem volna kialakítani a saját vezérkaromat - azt hiszem, ez érthető -, és az az új vezérkar jól működik, legalábbis megítélésem szerint.

A legfontosabb feladatunk volt először az összevont hírszolgáltatás elindítása: először a Magyar Televízió, Duna Televízió híradóinak szakmai felügyeletét vontuk össze, aztán a Magyar Rádióét is. Egy júniusi fázisban - a következő fázisban -, talán a hónap végéig sikerül mindhárom műsor vezérigazgatóit, szerkesztőit idetelepíteni a Kunigundába, tehát akkor egy kézben, egy fedél alatt lesz a Magyar Televízió, a Duna Televízió és a Magyar Rádió krónika- és híradószerkesztői gárdája. Ez egy olyan folyamat, ami az erők jó és gazdaságos kihasználását és a jó szakmai együttműködést teszi lehetővé.

Ami nagyon fontos, hogy május óta ingyenes MTI van, tehát az MTI híreinek 60 százaléka, 60-70 százaléka mindenki számára elérhető egy regisztrációval és egy jelszóval. Ez szerintem egy olyan lépés, amely alapjaiban változtatja meg a nemzeti hírügynökség feladatát. A mi megítélésünk az volt, hogy a nemzeti hírügynökségnek elsősorban az a feladata, hogy minél több emberhez eljuttassa a híreit; fontos a saját bevétel, de az másodlagos ilyen szempontból. Azt tudjuk mondani, hogy az ingyenes hír- és képszolgáltatás bevezetésével ma az MTI és a Hírcentrum több millió emberhez juttatja el a híreit és a tudósításait egy nap. Ez természetesen nagyon nagy felelősséget jelent. Egy ilyen intézmény, amely ilyen nagy területen dolgozik, csak akkor működhet rendesen, tisztességesen, ha a médiatörvénynek és a szabályoknak, törvényeknek megfelelően dolgozik. Nekünk is ez a célunk, és azt gondolom, hogy ki is jelenthető, hogy így történik a munka az MTI-ben.

Ami nagyon fontos még, a tudósítói hálózatok kialakítása, amire Jónás István kollégám is utalt. Letettük a terveket az asztalra egy multimédiás belföldi, egy külföldi, egy határon túli és egy, a szóránymagyarország híreit összegyűjtő tudósítói hálózat kialakítására. Természetesen a szakmai elképzelések kidolgozása a mi feladatunk, az alap pedig nyilvánvalóan az anyagi lehetőségek függvényében dönt arról, hogy ebből mi valósuljon meg. Azt gondoljuk, hogy nyilván lesznek olyan részek, területek, ahol alkudnunk kell, engednünk

kell pillanatnyilag, de azt gondolom, hogy simán meg tudunk ezekben az ügyekben egyezni, mint ahogy eddig is mindenben meg tudtunk egyezni.

Tulajdonképpen ezek azok a legfontosabb feladatok, amik most ránk hárulnak. Csak úgy megjegyzem még az ingyenességgel kapcsolatban, hogy például olyan nagyon komoly műsorszolgáltatók, mint az RTL Klub is visszatértek az MTI híreihez, ami eddig saját hírügynökséget működtetett, tehát egyszerűen ez a lehetőség a kisemberek számára lehetőséget nyújt a világról való tájékozódásban - a kis újság, lap, rádiók és a nagymédiumok számára is -, tehát ezt nagyon fontosnak tartjuk. Tulajdonképpen ennyit mondanék kiegészítésként. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, vezérigazgató úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Akkor szokásainknak megfelelően most a képviselői kör következik. Egy körben fogjuk feltenni a kérdéseket, tehát mindenkit arra kérek, hogy gondolja át, hogy milyen hozzászólása, kérdése van az elhangzottakhoz, illetve ezen túl is bármihez, ami a témához kapcsolódik, azt szíveskedjék feltenni, és akkor egy körben válaszolnak rá a vendégeink.

Menczer Erzsébet képviselő asszony jelezte, hogy hozzá kíván szólni. Parancsoljon, képviselő asszony!

Kérdések, hozzászólások

MENCZER ERZSÉBET (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Köszönöm szépen a vezérigazgató uraknak a tájékoztatót. Én nagy örömmel fogadom, hogy önök ilyen kiválóan tudnak együttműködni; a törvény megalkotása során is ez volt a cél, hogy ne szanaszét legyenek, hanem együtt, és azt gondolom, hogy ebből a beszámolóból ez kitűnik.

Medveczky Balázstól azt szeretném megkérdezni, hogy amikor véglegesen ideköltözik majd a teljes tudósítói hálózat és a Hírcentrum, akkor elegendő-e az épület arra, tehát elférnek-e, a Kunigunda utcai székház valóban alkalmas-e arra, hogy a teljes Hírcentrum a teljes tudósítói hálózattal itt legyen, amit én egyébként üdvözlök, hogy itt van, tehát ez soha nem állt távol tőlem.

Belénessy Csaba úrtól pedig azt szeretném megkérdezni, természetesen mindenki piacról él - az valóban elvárás volt, hogy az MTI híreihez hozzáférjen mindenki -, hogy melyik az a rész, ami fizetős, tehát mik azok a hírtartalmak, amikből az MTI a fizetési hírszolgáltatás során bevételre tud szert tenni. Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Gyutai Csaba képviselő úr!

GYUTAI CSABA (Fidesz): Köszönöm szépen a lehetőséget. Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Néhány részletkérdésre szeretnék rákérdezni; elsősorban a televíziók esetében a multinacionális műsorterjesztőkkel való kapcsolat milyensége érdekelne. Hozzám számos jelzés érkezett, hogy elsősorban a főcsatornák mellékcsatornái, az MTV 2, Duna 2 az UPC-nél, a Digi TV-nél csomagokba lettek sorolva, amely számos fogyasztó, a nézők érdekét sértette - ezt már többször előhoztam bizottsági ülésen -, az önkormányzatok közös televízióját, a Hálózat Televíziót pedig egyszerűen kidobta ez a két multi, tehát érdekelne, hogy a monopolhelyzetben vagy kvázi monopolhelyzetben lévő multikkal milyen a viszony.

Szintén a televízióknál tervezik-e a helyi televíziókkal, a városi önkormányzati televíziókkal való aktívabb kommunikációt, esetleg az általuk elkészített hírek beemelését az országos rendszerekbe? A nézettségi felmérésnél szóba került, hogy a Duna TV esetén rossz adatok vannak. Tudjuk mindannyian, hogy ez a mérés olyan, amilyen, azt is tudjuk, hogy a legtöbb nyugat-európai országban is egy ilyen, méréssel foglalkozó vállalkozás van, de talán érdemes lenne esetleg megfontolni, hogy akár valamilyen törvényi úton vagy bármilyen más megoldással ennek egy sokkal nyitottabb változatát létrehozni. Azt is tudjuk, hogy a legtöbb

nyugat-európai országban is egy ilyen méréssel foglalkozó vállalkozás van, de talán érdemes lenne esetleg megfontolni, hogy akár valamilyen törvényi úton vagy bármilyen más megoldással ennek egy sokkal nyitottabb változatát létrehozni. Van-e esetleg ebben valamilyen gondolkodás?

A Rádióknak kifejezetten szeretnék gratulálni, szerintem – és itt van olyan képviselőtársam, akivel nyilván vitám is lenne -, szerintem már az előd is egy jó munkát végzett (*Karácsony Gergely: Nem Novák Előd képviselőtársam.*), tehát másra gondoltam természetesen. (*Közbeszólások.*)

ELNÖK: Kérem képviselőtársaimat, hogy ne kiabáljunk bele az ülésbe. Köszönöm szépen. Köszönöm szépen. Folytassa képviselő úr!

GYUTAI CSABA (Fidesz): Tehát szerintem a legjobban hallgatható magyar rádió a Kossuth Rádió. Némileg lehetne vitatkozni, hogy a Petőfi Rádióknak ez a fajta irányultsága így szerencsés-e vagy nem, de a Kossuth Rádió és a Bartók Rádió kifejezetten nemzeti főadónak tekinthető és tekintendő, ezért gratulálni szeretnék. Egyetlen apró megjegyzésem van, szerintem a sport túlságosan háttérbe szorult: foci, kosárlabda, látványsportágak minimális szinten vannak most a Rádió kínálatában, én úgy vélem, ezen változtatni kéne. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr.
Pörzse képviselő úr!

PÖRZSE SÁNDOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Több mindent szeretnék, és gyakorlatilag az összes úrtól is kérdezni. Amikor tavasszal volt Tihanyban az a konferencia, akkor én Belényesi Csaba felé az aggályaimat fejeztem ki annak tekintetében, hogy a most felállítandó rendszer, ha mondjuk, el akarja titkolni, hogy eltűnt a Balaton, akkor sikeresen el tudná titkolni a közszolgálati médiában, olyan a rendszer, olyan rendszerbe épült fel. Aggályomat fejeztem ki annak tekintetében, hogy ez bizony, ha politikai pártok tekintetében megvalósulna, az szerintem aggályos lenne - és akkor ő azt válaszolta, hogy erre az ő személye a garancia, hogy ez nem így lesz.

Készültem itt egy kis kimutatással, amit nem is én mutattam ki természetesen, hanem a Policy Solutions. De még mielőtt erre rátérnék, erről szerettem volna a Csabának beszámolni, de látszik, hogy olyan nagy a munka, hogy két hónapja nem tudott a titkárnőd időpontot biztosítani, 10 percet kértem, mint a Jobbik médiapolitikusa. De akkor majd most elmondom, amit tapasztaltam.

Egyelőre én is inkább a jó dolgokat szeretném elmondani. Dolgoztam a Magyar Rádióban is és a Magyar Televízióban is – igaz, hogy nem most, de hosszú éveket -, teljesen nyilvánvaló, hogy elképesztő vízfejjé nőtte ki magát. Rendet kellett tenni, racionalizálásra volt szükség, úgyhogy talán a pártom nevében is kijelenthetem, hogy ezt üdvözljük, hogy itt elindul egy olyan folyamat, amelyet már nagyon-nagyon régen meg kellett volna tenni. Elképesztő szerződések születtek. Tudom, hogy a jog köti az önök kezét is, de azért itt felmerül a kérdés, hogy vajon mi a fenéért kap még Rudi Zoltán, meg Baló György – mind a ketten – milliós fizetéseket annak ellenére, hogy évek óta nem dolgoznak; illetve, ha nem lehet jogilag mit tenni, akkor valószínű, hogy aki ezeket a szerződéseket kötötte, azokat egy kis akarattal elő lehetne venni.

Szeretnék én is csatlakozni képviselőtársamhoz a Kossuth Rádió, illetve a Petőfi, Bartók Rádió tekintetében, szerintem is toronymagasan a legszínvonalasabb magyarországi rádiókról vagy rádióról van szó, jómagam is a Kossuthot hallgatom. Én is hiányolom egy kicsit a sport megjelenését, körkapcsolás, stb., ezek olyan klasszikus műfajok voltak, amelyek

szerintem még mindig hoznak hallgatottságot, bár tudom, hogy rendkívül költséges műfajról van szó, és azt is hallottam, hogy megpróbálnak valamilyen formában a gyökerekhez visszatérni.

A nézettséghez én is szeretnék csatlakozni. Esetleg most pénz, paripa, fegyver minden rendelkezésre áll, tényleg létre lehetne hozni egyfajta nézettséget vizsgáló céget, egyfajta konkurenciát is. Emlékszünk arra, szegény Knézy Jenő esett hanyatt élő adásban, amikor kiderült, hogy a világbajnoki döntő azon a héten nem került be a nézettség kutatás szerint a hét legnézettebb 10 adásába, ami, ha józan paraszti ésszel átgondoljuk nonszensz. Illetve emlékezhetünk rá – most nem emlékszem, hogy melyik olimpiáról volt szó -, amikor a kimutatások szerint a legnézettebb olimpiai szám egy olyan szombat délutáni torna közvetítés volt, amelyben magyar versenyző sem volt, holott ebből is látszik, hogy finoman szólva manipulálhatóak a nézettségek. És akkor jöjjenek azok a dolgok, amelyeket szeretnék elmondani.

Ki van ide írva, hogy „MTVA – közszolgálat, közösen”, nagyon jó szlogen, szép is ez a megjelenés, de akkor nézzük, hogy ez hogy működött a valóságban. Februári adatokat mondok egy hét tekintetében. Az elemzésből kiderül – itt vannak egyébként a grafikonok is, de én most az összegzést olvasom fel. A híradókról van szó. Az elemzésből kiderül, hogy a kiegyensúlyozottság fogalma - az RTL Klub kivételével - lényegében nem létezik az esti híradókban. A Fidesz-KDNP politikusi egyeduralkodók a hírműsorokban megszólaló szereplők között. Az egyes belpolitikai hírekhez a TV2-n 84, az M1-en 83, a Duna TV-n 82 százalékban – és még a Hír TV-n is 72 százalékban kormánypárti politikusok nyilatkoznak meg.

Ezen belül a Jobbik a következőképpen néz ki. A Jobbik média-megjelenési nehézségeit támasztja alá, hogy a radikális jobboldali párt mindkét nagy kereskedelmi csatorna esetében karanténban van - ez önöket nem érinti -, még az ATV-n is foglalkoznak vele, illetve ott foglalkoznak vele a legnagyobb mértékben, az külön érdekes lenne, hogy viszont milyen összefüggésben.

A megszólalások tekintetében még rosszabb helyzetben van a Jobbik, csak a Hír TV és a Duna TV-n szólalnak meg jobbikos politikusok, szólaltak meg ezen az egy héten. Szerintem ez döbbenetes - 17 százalékos párról van szó, közel egymillió választóval. Ennek ellenére egyetlenegyszer sem szólalt meg jobbikos politikus.

M1 híradó: 83 százalékban Fidesz-KDNP-s politikusok szólaltak meg, 17 százalékban az MSZP-sek, jobbikos és LMP-s képviselők egyáltalán nem jutottak megszólalási lehetőséghez, tehát nulla, nulla a megszólalás. Ha a két pártnak a választói arányát összeadjuk, akkor 24 százalék, tehát minden negyedik választópolgárt a két párt együtt képvisel, ennek ellenére a közszolgálatban ez nem jelenik meg. Az Esti Krónikában, ugyanebben az időszakban, amely szerintem a politikai hírműsorok zászlóshajója, a jobbikos megszólalási arányok 1 százalékot értek el.

Itt még megkérdezném - Jónás Istvánt kérdeztem Tihanyban is -, hogy mi van azzal a 162 millióval, amit Such György az utolsó pillanatban a haveri kutyáknak kiosztott - akkor azt mondta nekem, hogy utánaéz és aztán majd valamilyen fórumon válaszolni fog. Szóval azt kérdezném az uraktól, hogy a közszolgálatot közösen, mondjuk a Szilveszter által említett BBC modell tekintetében a továbbiakban is így képzelik-e el, vagy pedig reménykedhetünk az LMP-vel közösen valami változásban. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselő úr, megismételné, mert nem értettem tisztán, amit idézett, ez kinek a felmérése, tehát ez az egyheti felmérés.

PÖRZSE SÁNDOR (Jobbik): A Policy Solutions cég, és egészen pontosan Bíró Nagy András és Boros Tamás politikai elemzők jegyzik - ez egy általánosan hozzáférhető, időnként megjelenő.

ELNÖK: És akkor ez egy konkrét februári hét volt?

PÖRZSE SÁNDOR (Jobbik): Igen, azóta nem találtam frissebbet, de az érzéseink szerint a dolog nemhogy javult volna, hanem csak rosszabb lett.

Még ehhez akkor hozzátenném, hogy a Jobbik közel egy év alatt mindennap átlagosan két- és fél sajtótájékoztatót tart, tehát szeretném a kívülállóknak elmondani, hogy nem azért van, mert nem dolgozunk és nincs mit megjeleníteni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr.
Novák képviselő úr következik.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Vendéglátóink és Meghívottak! Három kérdésem van. Az első egy költői kérdés - ha már a kulturális bizottság ülésén vagyunk -, hogy miért nem történt meg az elszámoltatás. Valóban hallottuk például Balogh László elnök úrtól, hogy a SIM-kártyák ügyében meg egyéb más, gondolom, sok 10 milliós vagy 100 milliós összegben miért történtek olyan megbízások, amelyekre nem volt szükség korábban. Hallottuk, ami a legvérlázítóbb, pont ennek a székháznak a botránya, ezt vezérigazgató úr elemezte, csak arról nem hallottunk egy szót sem, hogy hol vannak a felelősök, vagy történt-e erre bármiféle kísérlet, illetve kik a felelősei annak, hogy nem történt felelősségre vonás.

Persze azért mondtam, hogy ez egy költői kérdés, mert tudjuk jól, hogy semmiféle forradalmi változás nem történt itt, hiába hangoztatja ezt a kormányoldal. Hogy ne menjünk messzire, ennek a bizottságnak az albizottsága, amelynek az a neve, hogy „A Medgyessy-, Gyurcsány-, Bajnai-kormányok kormányzatainak esetleges visszaéléseivel foglalkozó albizottság”, az idők során összesen, ha jól látom, két darab ülést tartott - nem vagyok tagja ennek a bizottságnak, de ez látható -, tehát semmiféle szándék nincs erre nézve, pedig ez nyilvánvalóan elsődlegesen kormányzati felelősség. Ezért is ez inkább költői kérdés, de ha úgy érzik, hogy hozzá tudnak ehhez valamit tenni, akkor köszönettel veszem a válaszukat akár a Such György által szétosztott 162 millió forint ügyében, amit képviselőtársam már érintett, vagy természetesen sok mindent lehetne itt feszegetni.

A második és talán legfontosabb kérdésem a kiegyensúlyozatlanságra vonatkozik - folytatnám ott, ahol Pörzse Sándor képviselőtársam abbahagyta -, annál is inkább, mert Rogán Antal most benyújtott egy több mint 100 oldalas törvénymódosítást, amiben bár a médiatörvényt és az Smtv.-törvényt is módosítják, ennek ellenére nem kerül jelen állás szerint a bizottságunk elé ez a kérdés, legalábbis egyelőre nem vagyunk illetékes bizottságnak kijelölve. Remélem, hogy lesz ebben változás. Jelenleg nem vagyunk kijelölve, pedig módosítja a leginkább a mi hatáskörünkbe tartozó törvényt, és ahogy egyelőre értelmeztem a sorok között az elég bonyolult megfogalmazásokat, bizony, megint csak egy kísérletet látok arra, hogy eltörölje a kiegyensúlyozottság követelményét, pontosabban megint nem a követelményt törölné el, hanem a szankcionálás lehetőségét és az illetékességi köröket. Erre tavaly már láttunk egy kísérletet a kormányzat részéről, hogy ami alapvető követelmény nem teljesül, annak nemhogy az orvoslására tennének valamiféle lépéseket, hanem inkább eltörlik azt, hogy ezt bárhogy is szankcionálni lehessen.

Tudjuk jól, hogy a kiegyensúlyozottságnak a műsorfolyam egészében kell teljesülnie, ennek ellenére eddig is csak konkrét műsorokkal kapcsolatban lehetett panasszal fordulni a Médiatanácshoz vagy a hatósághoz, tehát itt eleve nem egészen jó a jogi szabályozás, de hogy

ezt így, ahogy van, megszüntessék - és erre egy újabb kísérletet látok -, szeretném megkongatni a vészharangokat. Annál is inkább, mert amíg a bizottság Ellenőrző albizottságának elnöke lehettem, addig ezt tartottam a legfontosabb feladatommak, és erre hívtam össze bizottsági üléseket, és amikor a kormánypárti képviselők lemondtak korábbi obstrukciójuk miatt, és végre az ellenzéki képviselők által működhetett a bizottság, akkor el is fogadtunk az albizottságban egy határozati javaslatot, amelyben felhívtuk a figyelmet arra, hogy a kiegyensúlyozottság követelménye - ami természetesen már akkor is megvolt a rádiózásról és a televíziózásról szóló törvényben - egyáltalán nem teljesült. Akkor ezt kimutattuk, és az indokolásban konkrét számadatokat is szerepeltettünk, melyet az ORTT honlapjáról vettünk.

Hogy ne csak egy egyhetes időszakot vizsgáljunk, most mondok akkor egy tágabb időszakot, még mielőtt azt a választ adnák Pörzse Sándor képviselőtársamnak, hogy ez egy kiragadott hét lehetne: május 17-étől október 17-éig, tehát gyakorlatilag egy fél éves időszakot vizsgálva mutatta ki, hogy például a Jobbik szóbeli megjelenésének aránya 3,9 százalék, ha 100 százaléknak vesszük az összes politikus megjelenését.

Amikor van egy friss, 17 százalékos országgyűlési választási eredmény, akkor ez szerintem alapvetően meghatározhatná a szerkesztési alapelveket. Elnézést, hogy pont a Jobbikkal példálózok, de a legnagyobb aránytalanság minket ért. Persze az LMP is panaszkodhatna a hasonló eredményével, de ők még mindig többet szerepelnek nálunk e szerint a kimutatás szerint is, a mi 3,9-es szóbeli megjelenési arányunkat felülmúlták, annak ellenére, hogy feleakkora választási eredményt értek el, tehát ezért a Jobbikkal példálózom, túl azon, hogy a Jobbik képviselője vagyok. A legnagyobb médiablokád a Jobbikot sújtja természetesen.

Annak ellenére, hogy ezt a határozati javaslatot egyhangú szavazással elfogadtuk, ami persze napirendre sem kerülhetett - ezen nem csodálkozunk -, nemhogy bármiféle következménye lett volna, hiába ismertettük ezt többfelé sajtótájékoztatókon is, azt láttuk, hogy tovább romlik a helyzet. Én magam január végéig követtem a statisztikákat, akkor már belefáradtam, mert úgy láttam, hogy sajnos, semmi következménye nincsen. Január végéig a www.mediatanacs.hu honlapjáról vett statisztikáink szerint tovább romlott az arány, hiszen előbb 3,9 százalék volt a Jobbik megjelenése, azóta - tehát tavaly április végétől idén január végéig nézve - összesen 3,73 százalék, tehát tovább csökkent a Jobbik megjelenése, ha már a szóbeli megjelenések arányát nézzük. Itt hadd emeljem ki a Magyar Rádiót, amely a legszégeyenteljesebb módon 2 százalék alatti szóbeli megjelenést biztosít a Jobbiknak, tehát például az LMP-nek is 4 százalék feletti, több mint kétszer akkora megjelenést biztosít.

Én azt gondolom, hogy ez köszönőviszonyban sincs a jelenleg még előírt kiegyensúlyozottság követelményével, pedig szerintem mi, jobbikosok - ahogy képviselőtársam is elmondta -, akár a napi kettő vagy még ennél is több sajtótájékoztatónkkal, akár parlamentbeli szerepléseinkkel vagy utcai rendezvényeinkkel alaposan igyekszünk a média ingerküszöbét átlépni, azt gondolom, hogy ezért sok mindent megteszünk, úgyhogy szerintem nem szolgáltatunk rá alapot, hogy ennyire elhallgassanak minket, törvénytelenül, ami eléggé fájó. Azt szoktam mondani, hogy ha politikusok vagy rendőrök hágják át a törvényeket, az a legfájóbb, ha médiáról beszélünk, akkor meg ugyanilyen fájó, ha a közszolgálati média nem tartja be az egyébként kereskedelmi médiumokra is előírt kiegyensúlyozottság követelményét, a kormányzat részéről meg azt látjuk, Rogán Antaltól, hogy most pedig igyekszik a szankciórendszer is, ami egyébként eddig sem igazán működött, de ez már nem egészen idetartozik, nem kívánok ennél hosszasan leragadni.

Inkább beszélnék még a harmadik témáról is, ha már itt van a Rádió vezérigazgatója. Nagyon fájó volt nekünk egyébként mind az MTV-nek, mind a Rádióknak az az eljárása, hogy ha már a kiegyensúlyozott tájékoztatás keretében nem jelenhetünk meg, akkor legalább a kampányidőszakban fizetett politikai hirdetésként megjelenhessünk. Ennek ellenére a Jobbik

választási hirdetését megtagadták - annak ellenére, hogy az Országos Választási Bizottság is teljesen jogszabályszerűnek minősítette a hirdetésünket, ellenben a közmédia letiltását jogszerűtlennek -, ennek ellenére meg kellett várni a Legfelsőbb Bíróság döntését is az utolsó pillanatig, és gyakorlatilag talán csak az utolsó napon vagy az utolsó két napon, amikor persze a Legfelsőbb Bíróság is helybenhagyta és elítélte a Rádió gyakorlatát, akkor már sugározhattuk egy vagy két napig ugyebár. A Rádió azonban utána megint egy elképesztő joggyakorlattal élt, hogy kommentárt fűzött hozzá, mintegy elhatárolódott a fizetett politikai hirdetéstől, tehát amikor fizetett politikai hirdetésként jelenünk meg már legreménytelenebb helyzetünkben, még ahhoz is kommentárt fűz, holott a választási eljárásról szóló törvény egyértelműen kimondja, hogy nem lehet kommentárt fűzni politikai hirdetéshez, de ők szükségesnek tartották, hogy elhatárolódjanak. Később ezt is - persze a választás után, mindenféle következmény nélkül - megállapította az Országos Választási Bizottság, hogy ez is jogsértő volt.

Az a kérdésem ezek után, hogy ezeknek volt-e személyi felelőse, tehát miközben már Legfelsőbb Bíróság is megállapít szerintem nagyon súlyos jogsértéseket, aztán később az Országos Választási Bizottság is, akkor ennek milyen személyi felelősei voltak, tehát kik a személyi felelősei, és történt-e valamilyen szankció ebben az esetben is. Miközben az elszámoltatásról tágabb keretek között lehet, hogy önök nem kívánnak beszélni, mert úgy érzik, nem az önök hatásköre az elődeik tevékenységét vizsgálni - szerintem egyébként az lenne, feljelentéseket megtehetnének -, de azt gondolom, hogy ez mindenképp önökhöz tartozik, hogy még mindig ott dolgozhatnak a Rádió köreiből ilyen személyek, akik ilyen jogsértéseket követtek el. Teszem hozzá: az egész közmédia rányomja a törvénysértés bélyegét az, hogy a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelménye ilyen durván sérül. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szeretném két dologról tájékoztatni. Egyrészt holnap reggel 8 órakor ülésünk lesz, amikor a 3. napirendi pontunk Rogán képviselő úr egyes elektronikus hírközlési tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslata. Ezt csak azért mondom, hogy az itt feltett kérdések egy jó részét szerintem majd neki lesz érdemes feltenni, hiszen a törvényjavaslatot ő nyújtotta be, másrészt pedig muszáj megvédenem két szóban Menczer képviselő asszonyt és az általa vezetett albizottságot. A Magyar Televízió-székház ügyében - ezt sokszor elmondtuk - bűnügyi, tehát rendőrségi szakaszban lévő feljelentés van, így a bizottság ezzel a kérdéssel nem tud foglalkozni.

Nem arról van tehát szó, hogy nem akar foglalkozni ezzel, hanem jelen pillanatban zajlik a hatósági eljárás, ami más ügyekhez hasonlóan nem teszi lehetővé azt, hogy az albizottság ezzel foglalkozzon. Egyébként pedig az albizottság tárgykörébe tartozó ügyekben elég komoly előrelépések történtek: egyrészt most is folyik a háttérben a szakértői munka, másrészt emlékezzenek arra, hogy a Magyar Nemzeti Múzeumban kihelyezett albizottsági ülésen sikerült feltárni komoly visszasságokat a Kulturális Örökségvédelmi Szakszolgálattal kapcsolatban, tehát engedje meg, képviselő úr, hogy megvédjem Menczer képviselő asszony munkáját. Köszönöm szépen.

Pálffy képviselő úr következik.

PÁLFFY ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Kuratóriumi Elnök Úr! Vezérigazgató Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! És minden kedves meghívott vendég, érdeklődő!

Köszönöm a beszámolókat. Két kérdést szeretnék feltenni önökhöz és itt egy nagyon vékony mezsgyén igyekszem majd elmenni, mert akármennyire is televízió nézők, meg médiafogyasztók vagyunk sokan, mindahányan, és akármennyire is vannak a bizottságnak olyan tagjai, akiknek vannak rádiós, televízió média tapasztalataik, mégis itt ebben az ügyben egy bizottsági kihelyezett ülésen ezen a meghallgatáson nekünk az a dolgunk, hogy az

adóforintok törvény szerinti elköltésével foglalkozunk és ne esztétikai kérdésekkel. Így aztán felteszem a nézettséggel kapcsolatos kérdésemet úgy, hogy a közszolgálat étosza és a közszolgálat megfogalmazása, minden, amit ez alatt értünk, mindenképpen implikálja azt, hogy az a köznek tekintélyes, jelentős, mértékadó, mérvadó részét éri el és akkor itt lehet válogatni megfelelő kifejezések között, vagyis, hogy az a nézettség kimutatható, értelmezhető és jelentős legyen. Nyilván különböző társadalmi csoportokban, szegmensekben, érdeklődési köröknek megfelelően, de kimutatható legyen az, hogy az a bizonyos tartalom, amit a közmédia előállít, az megfelelően elérte-e a célközönségét.

A nézettséggel kapcsolatban, tehát maradv a kiindulópontomnál, a premisszánál, hogy miként kell nekünk, bizottsági tagoknak ez esetben vizsgálnunk a kérdést, ezért aztán semmiképpen nem belemenve szakmai ügyekbe, azt szeretném feltenni egyedül, hogy régi igazság az, hogy azt nézik, ami mozog. Önök nyilván kompetensen a tartalom, ami a közszolgálati média szempontjából megfelelő és a törvények szerint készült, ellátják azokat a hallgatókat, amelyeket önökre ró a jogszabály. De mi az a módszer, amivel a közönséget meg kívánják találni, oda tudják kötni, akár a következő generációkat is; és mi az a módszer úgy, hogy nyilván egy érdekes és izgalmas, erős versenykörnyezetben még el is árulható úgy, hogy a versenytársak abból nem szűrnék le, vagy nem tudnak leszűrni olyan általános érvényű tapasztalatot, amely ezt a versenyt a közmédia rovására befolyásolná. Ez az első kérdésem.

A második kérdésem pedig az, megköszönve ezt a nagyon alapos tájékoztatót és az írásos anyagot is a Műsorszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap részéről, hogy talán nem azért, mert nincs ilyen irányú munka, de azért, mert ez általában maradékelven működött eddig a közmédiában és ugyanakkor egy rendkívül fontos terület. És még mindig nem szakmai ügyekről beszélek, csak az általános elvekről, hogy az utóbbi 20 évben azt tapasztaltuk, hogy a közmédia Magyarországon rendkívül provinciális maradt, lényegében csak a belső ügyekkel Magyarország határain belül foglalkozott a kérdésekkel.

Örvendetes kiterjesztés természetesen ez a határon túlra, vagy az összmagyarság vonatkozásában, de ez a fajta provincializmus nagyon érezhető a magyar közmédiában, műsorokban is, ezt azt hiszem, hogy bármelyikünk alá tudja támasztani. Ugyanakkor egy olyan nemzetközi rendszernek a része a közmédia, amelyet nagyon jól lehet használni arra, hogy nyilván költségkímélő módon együttműködésekkel, olyan kooperációkkal teremtsen európai, és valóban a világ médiájában korszerű, modern köztartalmat, amit jól lehet hasznosítani ebben a rendszerben az önök költségvetési keretei között. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr.

Mandur képviselő úr következik. Parancsoljon képviselő úr!

MANDUR LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Kuratóriumi Elnök Úr! Vezérigazgató Urak! Nekem is kérdéseim lesznek, és aztán természetesen lesz egy második forduló, amikor majd mondunk valamit a kérdéseken túl, mert az, hogy mit válaszolnak a vendégeink, az nagyban függ attól, hogy milyen pár mondatot szeretnék mondani a tájékoztató jegyében.

ELNÖK: Azt javaslom képviselő úr, hogy egy körben.

MANDUR LÁSZLÓ (MSZP): Egy kör?

ELNÖK: Igen, én előzetesen is bejelentettem, hogy egy körben tartjuk, tehát a véleményét, a rendszerrel kapcsolatos meglátásait és a kérdéseit is egyben szíveskedjék feltenni.

MANDUR LÁSZLÓ (MSZP): Akkor megpróbálom úgy összerakni, majd meglátjuk, hogy a kérdésekre mik a válaszok, és akkor majd megpróbálom kitalálni, hogy milyen válaszokat kapnék és akkor ehhez képest mondanék egy-két nem kérdő mondatot is.

Nos, az egyik. Én azt gondolom, hogy nagyon fontos kérdés, amit tárgyalunk és ezekben a keretekben, mint a napirend is azt mondja, hogy tájékozódás, szerintem összevissza kell térnünk egy alaposabb átgondolására, hogy mi is történt a magyar változásokat követően a magyar közszolgálati média világában. Ezt mondom azért, mert írásos anyagot most kaptunk – két darabot -, és más intézményektől még ezt sem kaptuk. A szóbeli tájékoztatást természetesen én is köszönöm, de a dolog megér annyit, hogy egy picit felkészültebben, alaposabban és egy picit részletekbe menően is áttekintsük a parlamentben meghozott törvényeknek az érvényesülését és miután a nyilvánosságnak nagyon fontos szelete a magyar közmédiáknak a rendszere, én azt gondolom és javasolom elnök úr, hogy ősszel egy alaposabb előkészítés után térjünk vissza ..

ELNÖK: Támogatom.

MANDUR LÁSZLÓ (MSZP): ..már csak azért is, mert péntek délután került a parlament honlapjára Rogán Antal képviselő úr egyéni indítványa, amit így Pünkösöd előtt egy külön ajándékként tekintem a számomra, és ezt nagyon szépen köszönöm ezúton is neki, hogy végül is valamivel megajándékozott az ünnep alkalmából. (*Pálffy István: Tavaly is kaptál.*) Elég terjedelmes és sokfajta összefüggésében módosítja a hírközlés távközlés, illetve a médiaszabályozást érintő törvényeknek a nagyon-nagyon fontos elemét és részét.

És már egy kérdés is kapcsolódna ehhez természetesen, hiszen ilyen permanens átalakulási folyamat van, amiben én nem látom ennyire megnyugtatónak az eddigi folyamat által elért eredményeket, ahogy ez itt elhangzott, én sokkal nagyobb határozatlanságot és káoszt látok ebben a kérdésben. Sok irányítási nem egyértelműséget – van egy ilyen szakmai kifejezés - az irányítás egyértelműségének a megteremtése enyhén szólva nem nagyon sikeredett eddig. Ez nyilván fakad a kapkodó törvényalkotásból is, amiben sok rendezetlenség és szabályozatlanság van. A dolog egy erős centralizálás irányába tolódott el olyannyira, hogy például a törvény által tulajdonosi jogokat gyakorló közalapítvány lényegében a nullától alig különböző funkcióval bír. A vezérigazgatók, akik a tévét, Rádiót vezetik és irányítják, lényegében abba a helyzetbe kerültek, hogy még az alap, mint egy centrális szervezet lényegében még a műsorokat is ő készíti, rendeli és költi el a pénzt, tehát egy ilyen alárendelt szerepbe kerültek egy nagyon szűk apparátussal, és megpróbálják úgy csinálni, mint hogyha egyébként ez egy nagyon erős, önálló és szuverén jogokkal bíró intézményrendszer lenne.

Ezt kell nekünk átnézni ősszel alaposabban már csak azért is, hogy ne csapjuk be egymást, hogy mi a valóság és mi az, amit egyébként jegyzőkönyvbe igyekszünk különféle megfontolásból, érdekből és taktikai okokból esetleg itt megállapítani és diktálni.

Az első kérdés természetesen erre vonatkozik. Miután Rogán képviselő úr javaslatában - és látom, hogy ő is érzékeli ezt az erős problémakört - azt mondja, hogy majd a hatóság egyeztetve az alappal, meg fogja határozni, hogy hogyan is kívánja ellátni Magyarország ezt a közszolgálati funkciót, milyen struktúrában, intézményrendszerben és így tovább. Nincs kétségem afelől, hogy ezt a törvényt el fogja fogadni az Országgyűlés, ha már egyszer így beterjesztették, és megint egy önálló képviselői indítványként tették ezt. Ráadásul a sajtónyilatkozatokból az is látszik, hogy sürgős elfogadását fogják kérni, tehát már holnap tárgyaljuk is, akkor mint önálló indítványt, tárgysorozatba kell vennünk, és akkor ebből fakadnak majd feladatok, méghozzá olyan feladatok, amik előre nem láthatók, mert csak annyi van benne, hogy ezt ki kell találni, hogy hogyan is lesz tovább.

Önök hogyan látják ezt a kérdést? Valószínűleg többet tudnak, mert - gondolom én - megbeszélték önökkel azt a kérdést, hogy hogyan tovább. Most egy ilyen átalakulási

folyamatban vannak jelen állapotban, de ez láthatóan szándék szerint meg fog változni. Hogyan látják: mi fog megváltozni, milyen irányba fog megváltozni, az önök szerepe hogyan fog változni, hány televízió lesz, nem is lesz külön televízió és így tovább. Számítalan kérdést lehet feltenni, amire választ kell találni.

Ez azért érdekes kérdés, mert a másik kérdés idekapcsolódik, hogy az elbocsátásoknak mi a logikája és mi a rendező elve. Most első lépésben, ahogy be is jelentették, 600 embert kívánnak nagyjából elbocsátani - ha jól olvasom a híreket, ez 571 dolgozót érint az első lépcsőben, ami majd folytatódna -, de nem tudom, hogy mihez képest, hiszen nem tudjuk azt, hogy mi lesz a struktúra. Itt nagyon sokfajta részleget, szakmát jelent a kérdés, hogy hány műsorkészítő, hány televíziós szakember, hány rádiós szakember, milyen felkészültségű technikai apparátus és kiszolgáló személyzet - és még sorolhatnám - szükséges ahhoz, hogy egy lehetséges közszolgálati médiarendszerben valamilyen módon majd felálljon ez az egész.

Ha most önök el fognak bocsátani valamilyen logikán 571 főt - és erről kérnék egy tájékoztatást, hogy a jelenlegi logika szerint hogy jön ki az 571 fős elbocsátás -, akkor ez várhatóan rövid időn belül egy átalakult struktúrában meg fog felelni, vagy azt hiszem, hogy nagy valószínűséggel nem fog megfelelni, hiszen még nem tudjuk, hogy a hatóság mit fog meghatározni az önök számára. Ebben a helyzetben tehát egy nagyon furcsa helyzet alakult ki. Nem hiszem, hogy minden szándékuk és jóakarattuk ellenére is jó döntést tudnak majd hozni, mert ebben a bizonytalan helyzetben szinte lehetetlenség, egy a biztos: a bizonytalanság. Én azt mondanám, hogy innentől fakadóan - miután rövid időn belül meg fogják határozni a magyar közszolgálat struktúráját - szerintem azonnal le kell állítani az elbocsátási folyamatot, mert nem fogják tudni, hogy mihez képest kell majd meghatározni a feltételeket, például az élő munkaerőt.

Ne haragudjanak, én is vezettem nagyvállalatot - egy részük pontosan tudja -, és mi akkor nyúltunk a létszámhoz, a személyi állományhoz, mint feltételhez, amikor pontosan tudtuk három kérdésre a választ: kik vagyunk, mint cég, mit akarunk, és hogyan fogjuk azt csinálni. Ebből a három kérdésből nem tudják a három választ magabiztosan. Így hozzányúlni egy olyan kényes kérdéshez, hogy kit fogunk elbocsátani és miért, én azt gondolom, hogy ez egy komoly felelőtlenség. Meg kell várni, amíg tudják azt, hogy mi lesz a jövő, amit meg kell önöknek valósítani, amit meg fognak határozni; a parlament most fog nemsokára erről dönteni, még hozzá ebben az ülészakban, pontosan a nyári szünet előtt.

Érdekelne azonban, hogy hogyan látják ezt a kérdést, mert azt hiszem, hogy ez egy nagyon izgalmas dolog, ráadásul a működést fogja veszélyeztetni, mert én azt gondolom, hogy az üzemi tanács meg a szakszervezetek nagyon hasonló kérdéseket fognak majd feltenni, és teljesen jogosan fogják védeni a dolgozóik érdekeit, amikor azt mondják, hogy nem értjük, hogy ma mi az a megfellebbezhetetlen szakmai érv, ami alapján egyébként őt meg őt fogjuk elbocsátani a következő időszakban.

Nézettség kérdése. Persze, mindenkit érdekel a nézettség, mindenki fel is tette ezt a kérdést. Természetesen a közszolgálati médiumoknál nem egy fétis maga a nézettség, hiszen vannak olyan feladatok és funkciók, amik olyan közösségi célokat szolgálnak, ahol nem elsőrendű szempont a nézettség kérdése, hiszen ha úgy tetszik, olyan réseket próbálnak pótolni, amit a kereskedelmi média nem fog egyébként megtenni, de az ország, a nézők, a hallgatók, a nemzet számára természetesen fontos funkciók, és ezért közpénzből finanszírozzák, nem nézettségi meg kereskedelmi alapon, hiszen ebben az esetben - ha ezt követeljük és írjuk elő törvényileg - egyébként nyilván nem lehet kereskedelmi, üzleti alapon finanszíroztatni ezeket az ügyeket, hanem közpénzből történik mindez.

Azt hiszem, hogy ez mindannyiunk számára világos, de azért mégis érdekelne az a dolog, hogy minek tulajdonítják azt, hogy ha egy évvel ezelőtti adatokkal vetjük össze - akár a januári-februári adatokkal vagy az áprilisiakkal -, azt kell látni, hogy elég jelentősen csökken a nézettség, illetve a hallgatottság. Ugyanazokból a számokból dolgozunk, önök pontosan

tudják, tehát nem kívánnám ezt felolvasni, de ha kívánják, ugyanazt felolvasom, ami az önök asztalán is hever, hiszen ugyanazoknak a cégeknek az adatait olvassuk mindannyian: AGB Nielsen a tévéknél és a GFK-Szonda Ipsos a rádióknál történő eset.

Minek tulajdonítják azt, hogy jelentősen visszaestek a nézettségek és a hallgatottságok a közmédiумoknál, főleg a közéleti műsoroknál? A számokat önök is ismerik; nagyon pontosan tudjuk, hogy mi történt. Minek tulajdonítják ezt? Ez azért érdekes kérdés, mert amikor elindult a közmédiumi struktúra átalakítása a törvények által, mi többször elmondtuk, hogy van egy borzasztó veszélyes dolog ebben a játékban. Ez a veszély abban áll, hogy lejjebb fogja értékelni a közmédiумokat abban a formában, hogy ha minden változás, a személyi változások, a műsorok átalakulása is azt fogja sugallni a nézőnek, hogy itt egy kormány által erősen befolyásolt, orientált, de inkább egy párt, illetve egy ideológiai nézetrendszer által determinált közmédiумrendszert fognak majd látni, akkor - miután a nézőnek ma lehetősége van, hogy a távirányítóval véleményt formáljon és nyilvánítson - nem tesz mást, minthogy át fog kapcsolni máshova.

Én azt hiszem, hogy ezekből a számokból eléggé egyértelműen látszik a tendencia: azt mutatja, hogy a nézők eldöntötték, hogy ilyen típusú médiумokat nem akarnak tömegesen nézni vagy hallgatni, és folyamatosan csökken. Persze főleg a közéleti műsorok kérdése a legizgalmasabb számomra, mert talán ott a legdrasztikusabb ez a kérdés, nem is a szórakoztatóknál természetesen. Valójában nem történik más, mint ami a világ legtöbb helyén történt hasonló esetben - legyen ez nyomtatott vagy elektronikus sajtó -, hogy a párthoz erősen kötődőek egy alacsony szintre állnak be. Ha ezeknél a műsoroknál megnéztük a számokat, akkor azt lehetett látni, hogy erősen tendál a Hír TV, az Echo TV és a Lánchíd Rádió nézettsége és hallgatottsági mutatói felé, közpénzből, úgyhogy én azt gondolom, hogy ezt is mélyen végig kell gondolni, ha be akarja tölteni azt a funkciót, ami a társadalom elvárhat a közmédiумoktól, amihez a kiegyensúlyozottság kérdése nagyon erősen hozzátartozik. Nemcsak darabszámról van szó, hanem természetesen minőségi elemek vizsgálatáról is.

Az Este című műsort már a médiahatóság sem tudta tovább tartani, kénytelen volt figyelmeztetésben részesíteni februárban, hiszen hihetetlen módon eltolódott a kormányoldal felé. Azóta valamit úgymond javult a helyzet, de úgy látom, hogy megint kezd továbbra is visszarendeződni. Nem hiszem, hogy ez egy jó irány Magyarországon, hogy a közmédiумok lényegében nem a társadalom felé kívánnak megfelelni, hanem valami felsőbb elvárások felé, mert ezzel le fogják értékelni a közmédiумokat, és eljutunk abba az állapotba, hogy ilyen sok pénzért ilyen kevés nézőt és hallgatót rég produkált egyébként magyar közszolgálat. Ha hatékonyságot fogunk vizsgálni, akkor nyilván ezt a mutatót is kell vizsgálnunk, amikor azt mondjuk, hogy mit tudtunk összehozni ebben a dologban, valóban kiszolgáljuk-e a társadalom teljes igényrendszerét vagy nem. Szerintem ezek a nagyon fontos kérdések.

A közszolgálati kódex kérdéséről csak egy vélemény, mert ez nem szorosan tartozik ide, de ez életüket befolyásolja: ennek menetrend szerint lassan el kellene készülnie. Az eddigi egyeztetések során, amit megtettek, tulajdonképpen nem történt más - minthogy nem tudjuk, hogy mi lesz ebben a közszolgálati kódexben -, egy ilyen látszategyeztetés volt, mert semmilyen írásos előterjesztést vagy anyagot nem tettek egyébként azok elé, akikkel egyeztetettek, egy ilyen szalonbeszélgetésnél több nem volt, úgyhogy igazi véleményeket sem lehetett erről mondani. Ezek után nagyon kíváncsi leszek, hogy ez a közszolgálati kódex mit fog tartalmazni, mert vagy nem érdekelte az egyeztetésben részt vevőket az, hogy mi a véleményük, hanem beszélgessünk róla, aztán úgyis írunk, amit akarunk, vagy meg kell mondani, hogy fogalmunk sincs arról, hogy mit írjunk a kódexbe, és időt akarunk nyerni, de közben eljátsszuk azt, hogy egyeztetünk, aztán közben majd valahogy megírjuk.

Önöknek nyilván ez lenne az egyik vezérfonal, mint közszolgálati kódex - kiegyensúlyozottság, közszolgálat, minek kell megfelelni és így tovább -; ez sincs ma még

meg, tehát ehhez képest nagyon nehéz lesz megmondani, hogy milyen struktúrát, milyen létszámmal, kikkel és hogyan kell teljesíteni, a Rogán képviselő úr által benyújtott törvénymódosító javaslatok azt a bizonytalansági tényezőt nagyon erősen behozták, amiről hosszasan beszéltem az előbb, úgyhogy azt kell mondanom, hogy az elmúlt hónapok és a várható hónapok eseményei alapján nem irigylem önöket, mert nem lesznek könnyű helyzetben, hogy a dolgokat egyértelműen, kristálytisztán tudják végezni. Nagyon sajnálom, hogy a magyar közmédiák világa, én azt hiszem, hogy sokkal bizonytalanabb és kiszolgáltatottabb helyzetben van, mint egyébként eddig bármikor, mielőtt a médiatörvény, az úgynevezett I. számú médiatörvény, azaz az 1996. évi I. törvény megszületett volna.

Ebben lehet, hogy nem fogunk persze egyetérteni azokkal, akik ma a rendszerben bent vannak, és vezető pozíciót töltenek be, és értem én az ő álláspontjukat is, de azt kell mondanom, hogy mind a nézői oldalról, mind a felmérések oldaláról, mind az eddig elmondott kialakult helyzet alapján elég magabiztosan ki lehet jelenteni azt, hogy ma ez a helyzet enyhén szólva sem megnyugtató. És ezért is kérném - befejezve és visszatérve az elejére - elnök úr, hogy ősszel egy alapos előkészítés után korrekten, normálisan, félretéve ide nem tartozó pártpolitikai kilengéseket, de annak a felelősségével, mi mint a Kulturális bizottság a parlamentben politikailag – akár kormány, akár ellenzék – felelősek vagyunk azért, hogy Magyarországon a közmédiák helyzete, és ez a közszolgáltatás milyen irányban fog haladni és miben segítjük azokat, akik ezt csinálják, vagy milyen újabb akadályokat tudunk gördíteni a normális működéshez. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr.

Karácsony alelnök úr következik.

KARÁCSONY GERGELY (LMP): Köszönöm a szót. Vezérigazgató Urak! Örülök, hogy végül is összejött ez a mai bizottsági ülés. Sajnos kénytelen vagyok, ha úgy tetszik felhánytorgatni vagy megemlékezni arról, hogy volt már egy Kulturális bizottság albizottsági ülés, ahol már szerettem volna ezt a beszélgetést elkezdeni önökkel, ahol végül is csak Balogh László kuratóriumi elnök úr tudott - a jelenleg vendégként és vendéglátóként egyszerre szereplő vezetők közül - jelen lenni, és köszönöm neki, hogy végül is akkor már ígéretet tett arra, hogy összehoz egy ilyen megbeszélést. És még azt is el kell mondanom, csakhogy ne maradjon bennem tüske és utána tudjak konstruktívabb lenni, ráadásul egy hab a tortán, hogy az erről az albizottsági ülésről szóló MTI beszámoló erről az aprócska tényről nem számolt be tekintettel arra, hogy a meghívottaknak a túlnyomó többsége nem jött el erre a bizottsági ülésre, pontosabban csak a sorok között lehetett kiolvasni. Azóta Belényesi úrral én beszéltem erről, kerestük a találkozó lehetőségét, hogy ezt négyszemközt is megbeszéljük. Tehát én nem valamifajta csatabárd kiásás miatt mondom ezt el, csak azért, hogy megszabaduljak ezektől a frusztrációktól, és akkor most konstruktív kérdéseket tegyek fel és konkrét kérdéseket - és nem akarom húzni az időt. Sőt tulajdonképpen csak ráerősítenék Pálffy István, illetve Mandur László képviselőtársamra.

Egyrészt mivel magyarázzák a nézettség csökkenését. Itt hadd tegyek meg annyi kiegészítést, hogy itt az új képviselők közül többen az előző szabályokra hivatkozva beszéltek erről; én az előző életemben közvélemény-kutató voltam 10 évig, tehát elég jól ismerem a különböző méréseket, pontosan tudom, hogy mi a hátrányuk, ugyanakkor nincsenek tökéletes módszerek, de a lehető legjobb módszerekkel dolgozunk. És a bizonytalanság egyébként éppen a rádiónál a legnagyobb, tehát a kérdés-mérések még hagyján, ahogy működnek. Engem nagyon meglepett, amit Jónás vezérigazgató úr mondott, hogy növekedett a közrádió hallgatottsága, én egészen más adatokról tudok, de remélem önnek lesz igaza. Tehát mivel magyarázzák a nézettség csökkenését, milyen tervek vannak a nézettség növelése érdekében, nyilván nem valamifajta a közszolgáltatás feladására gondolok, de ha csak az előző időszakot

nézzük a közszolgálati televízió esetében, ha csak azt a szintet el tudnánk érni, már annak örülnék.

Másrészt pedig az elbocsátások. Én itt nem nagyon látom, hogy egyrészt mi szükség van ezekre. Azért teszem fel ezt a kérdést, mert amikor az egész közmédia átalakításáról volt szó, akkor a költséghatékonyságon túl az volt a legfontosabb érv, ahogy az egész történet még annak idején elindult, hogy így ebben a másfajta struktúrában a minőségi munkára több lehetőség fog teremtni. Azt gondolom, hogy egy elbocsátás után nekifogni annak a tervnek, hogy a nézettséget növeljük egy ilyen megcsappant stábbal, én ezt nem nagyon látom, hogy hogyan tud működni; tehát nyilván azért van rá szükség, mert nincs elég pénz, de azért ennél egy kicsit konkrétabb választ szeretnék kapni. A másik az, hogy mi alapján döntenek az elbocsátásokról akkor, hogy ha tulajdonképpen most már a jövő tavaszi műsorstruktúrát vázolják fel leginkább a vezetők.

Ha nem tudjuk, hogy pontosan mi a műsorstruktúra, hogy ehhez milyen típusú személyi feltételek vannak, akkor sajnos egy dolog lebegi körül ezt az egész dolgot, az elbocsátásokat, az, hogy valamifajta politikai alapon fognak dönteni. Én ezt nem állítom, nem is vélelmezem, sőt szeretném, ha nem így lenne, de nyugtassanak meg, hogy van valamilyen egyértelmű szempont, ami alapján a gép kidob egy számot arra, hogy most akkor konkrétan 571 embert kell elbocsátani. Mi alapján tudják ezt már most, miközben gyakorlatilag semmi mást nem tudnak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr.
Kiss Attila képviselőtársam következik.

KISS ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Kedves Vendégek, vagy ha úgy tetszik Vendéglátók! Szeretettel köszöntöm önöket és üdvözlöm ezt a kezdeményezést. Én magam 2002 óta veszek részt a Kulturális és sajtóbizottság munkájában, ilyen lehetőség még nem volt, hogy valamennyi közmédium elsősorú vezetője jelen legyen és találkozhatunk, illetve ők tájékoztatnak bennünket, illetve kérdéseket is feltehetünk vagy véleményt is formálhatunk, önmagában ez már mindenféleképpen üdvözlendő dolog.

A közmédiumok mostani rendszere az elmúlt néhány hónapban alakult vagy éppen kezd kialakulni. Én azt gondolom, hogy az, hogy jelen pillanatban még nem egy kikristályosodott, teljes egészében működő rendszerről hallhatunk tájékoztatást a vezérigazgató uraktól és elnök úrtól, szerintem ez teljesen természetes. Én nem mondanám azt, hogy olyan nagy aggodalmat kell megfogalmaznunk annak kapcsán, hogy a nézettség vagy a hallgatottság melyik médiumnál milyen. Nyilván mondjuk a rádiónál a magasabb hallgatottságnak, vagy esetleges jobb adatoknak örül az ember. Azt gondolom, hogy egy alakulóban lévő rendszerrel a részeredményekről vagy a részadatokról még önmagukban nem biztos, hogy pozitív vagy negatív értelemben kell hogy nyilatkozzunk.

Az, hogy az állam tulajdonában vagy fenntartásában működő médiumok: rádió, illetve televíziók és az MTI kapcsán egy olyan döntés született a törvény értelmében, hogy a párhuzamosságokat szüntessük meg, illetve nyilvánvalóan egyfajta költségta-
karékosság is induljon el, szerintem ez - 2011-ről lévén szó, meg mondjuk, a világban akárhova nézünk - teljesen természetes, teljesen jogos, ezt már évekkkel ezelőtt el kellett volna kezdeni. És hogy miért mondom azt, hogy olyan borzasztó nagy aggodalomra szerintem nincs ok. Természetesen akkor örülne az ember, ha mind a vezérigazgató urak, és itt mi valamennyien azt mondanánk, hogy dupla a hallgatottság és a nézettség az elmúlt egy évhez képest; nyilván annak örül az ember, de nem biztos, hogy a valóság az ilyen egyszerű.

Azért azt nézzük meg, hogy a közmédiumok, mind a rádió, mind a televíziók és az MTI is, milyen értékek mentén szerveződik. Igen nehéz egy olyan helyzetben, amikor mind a rádió, mind a televízió piacon százsámra vannak maszek, magán - teljes mértékben

kereskedelmi, magántulajdonban lévő - rádiók és televíziók, egy ilyen helyzetben igen nehéz azon a vékony ösvényen menetelni vagy dolgozni, amely a nézettség, hallgatottság, tehát a népszerűség és az értékek, meg az értékes, műsorok, műsorszámok között mozdul.

Teljesen nyilvánvaló, hogy egy kórházasorozat – mondjuk, televíziókról beszéljünk - vagy egy ilyen „kibelezős”, nem tudom: helyszínelős, vagy ilyen-olyan förmedvény mindig sokkal nézettebb volt, meg lesz is, mint mondjuk Huszáriktól a Szindbád meg nézni. Abban is vannak azért érdekes jelenetek, de egy „kibelezős” Miami helyszínelőshöz képest egészen finom és visszafogott nyilván: Huszárik, meg Krúdy-stílus, meg Latinovits, meg az egész; de nyilván ízlések és pofonok, lehetne vitatkozni, hogy kinek melyik. Én magam kifejezetten a közmédiumokat nézem, és nem elsősorban a politikai műsorokat, mert azok között szoktam válogatni, mindenféle: a legszélsőségesebb kereskedelmi médiumoktól kezdve mindet megnézem. Én kifejezetten a kulturális műsorokat, ha már Kulturális és sajtóbizottságban dolgozunk, a kulturális műsorokat figyelgetem, és hála istennek mostanában már egy kicsit sajnálom, hogy olyan 10 óra magasságában, hamarabb nem nagyon, de már értékes és nézhető filmeket is meg tudunk nézni a közmédiumokban.

A Rádióról szólva, én is azt gondolom, hogy ez az új struktúra a Magyar Rádióknak is kifejezetten hasznos lehet. Én magam, sajnos - azt hiszem, vezérigazgató úr 29 éves korig mondta, hogy mennyire népszerű - egy kicsit kicsúsztam ebből az életkorból, de általában a Petőfit és a Bartókot, illetve híradók környékén a Kossuthot hallgatom; ebben is mindenevő vagy mindent hallgató vagyok, tehát igyekszem sokfélét hallgatni, de azért ezek a bázisok, ezek az alapok.

Én arra biztatnám az elnök urat, illetve a vezérigazgató urakat, hogy továbbra is az értékek mentén gondolkodjunk. Ez iszonyú nehéz. Én magam rádióztam előző életemben. Iszonyú nehéz az embernek minden reggel úgy a tükörbe nézni, hogy tudja, hogy olyan műsört készít, amit ő maga is meghallgatna vagy - televízióról beszélve - megnézne, más is, tehát nemcsak magamnak vagy magunknak készítjük ezt a műsört, hanem százazrek vagy esetleg milliók is hasonlóképpen gondolkodnak, és mindamellett még úgy, hogy ez értékes, időtálló program is legyen, ne csak a háttér rádiózás vagy a háttér-televíziózás nagyon alacsony szintjét üssék meg ezek a műsorok.

Én azt kívánom az elnök úrnak és vezérigazgató uraknak, hogy továbbra is a most hallható vagy látható jó együttműködést folytassák. Nyilvánvaló, hogy egy alakuló rendszerben mindig vannak feszültségek, mindig vannak viták, ez teljesen természetes; kívánom, hogy ezeket mindig tudják tisztázni, mindig meg tudják beszélni, és a közmédiumok javára és a magyar nemzet - az itteni és a határon túli magyar nemzet - tagjainak a javára tudják a műsoraikat és a produkciójukat készíteni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy van-e még hozzászólás. *(Jelzésre:)* Novák képviselő úr, egy körről volt szó. *(Novák Előd: Ügyrendben.)* Parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm szépen. Egyrészt az elfogadott napirend szerint a vezérigazgatók mellett a Közszolgálati Közalapítvány Kuratóriuma a meghívott, tehát nemcsak a kuratórium elnöke, ezért javaslom megkérdezni, hogy a jelenlévő tagok közül van-e, aki még hozzászólna, hiszen ők is meghívottak. Másrészt jelzem elnök úrnak, ismételten jelzem elnök úrnak, hogy a Házsabály szerint ön nem szólhatna hozzá érdemben, csak ha átadja az elnöklést alelnökének, ráadásul az az átadás, amit néha megtesz, nagy ritkán, az egészen nem szabályszerű - legyen szíves utánanézni a Házsabályban -, tehát ez nem úgy van, hogy átadja egy fél percre, aztán rögtön visszaveszi. Ezt különösen azért mondom, mert most minket fegyelmez, hogy nem szólhatunk hozzá a saját bizottsági ülésünkön, teljesen szabálytalanul egyébként.

ELNÖK: Mi az ügyrendi javaslata, képviselő úr?

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Az az ügyrendi javaslatom - szokás szerint -, hogy tartsa be a Hárszabályt, pedig igenis, lenne hozzáfűznivalóm, hiszen valótlanul állította például azt is, hogy Rogán Antal javaslata szerepel a napirendi javaslatban, mert jelenleg legalábbis nem szerepel. Lehet, hogy ön már valamit tud, de a kiküldött javaslatok között ez nem szerepel; ez egy több mint 100 oldalas javaslat. Én köszönöm akkor a tájékoztatását, hogy ebből is készülünk holnapra, de javaslom egyrészt belevenni, hogy akkor az írásos meghívóban ezt módosítsa, továbbá az Országgyűlés honlapján javaslom bejelentkezni a házelnöknél, hogy igényt tart arra, hogy a bizottságunk is legyen kijelölt bizottság, mert jelenleg továbbra sem kijelölt bizottság.

ELNÖK: A bizottságunk a főbizottság, képviselő úr.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Amiért pedig szükségesnek tartanám egyébként, hogy többször is hozzá lehessen szólni, az az, hogy igenis, kíváncsi vagyok arra, hogy a vezérigazgatók látnak-e, a hozzászólásaikban vélnek-e majd összefüggést felfedezni a megindult csökkenő nézettség és aközött, hogy sajnos, a számok is azt mutatják a kiegyensúlyozottság tükrében, hogy kormányzati médiumokká váltak, tehát látnak-e emögött valami összefüggést, mert ha nem vélik ezt az összefüggést felfedezni, akkor azt gondolom, hogy szívesen kommentálnék még természetesen újabb hozzászólásokkal.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, és köszönöm, hogy az ügyrendi javaslatát tulajdonképpen kiegészítette körülbelül ötször annyi más típusú megjegyzéssel, a Hárszabályt betartva természetesen, mert ön mindig betartja velem szemben a Hárszabályt, képviselő úr. *(Novák Előd: Indokoltam.)* Ön indokolta, igen, csak közben feltett még kérdést is és a többi, a Hárszabálytól teljesen idegen módon. Nem tudom, miért kell minden normális hangvételű bizottsági ülést elrontania valamilyen otromba megszólalással. *(Novák Előd: Mindent kommentál, szabálytalanul.)*

Képviselő úr! Nem adtam önnek szót. Kérem, hogy hallgasson végig; én is végighallgattam önt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Minthogy további hozzászólást nem látok, ezért átadom az elnöklést Pálffy képviselő úrnak, hogy én is feltehessem a magam kérdéseit.

(Az elnöklést Pálffy István, a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: A jegyzőkönyv kedvéért mondom mikrofonba, hogy átveszem az elnöklést, és megadom a szót elnök úrnak.

L. SIMON LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, alelnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Vezérigazgató Urak! Néhány apró kérdéssel szeretném én is kiegészíteni az elhangzottakat, amelyek közülük több csak technikai jellegű. Először is: többször hallottuk az utóbbi hónapokban azt, hogy egy új brand bevezetésére tesznek kísérletet, ez az MTI Hírcentrum brand, aztán ez egy idő után eltűnt a nyilvánosságból. Korábban a rádióban, a hírekben azt lehetett hallani, hogy az MTI Hírcentrum munkatársai tudósítottak, és én mintha az utóbbi időben ezt nem hallanám. Van-e ennek valamilyen oka, egyáltalán jól érzékeltém-e, hogy be akarnak vezetni egy brandet, aztán most mégsem vezetik be azt a brandet?

A másik szintén még az MTI-vel kapcsolatos, amit Belényesy vezérigazgató úr elmondott az ingyenes MTI-hírekről. Bizonyára vezérigazgató úr is emlékszik, hogy én azok

közé tartoztam, akik azt mondták, hogy nem kellene ingyenessé tenni az MTI híreit. Kíváncsi vagyok arra, hogy mekkora bevételkiesés prognosztizálható amiatt, hogy ingyenessé lettek téve a hírek. Az RTL Klub visszatérését az MTI-hez azért jórészt annak is betudhatjuk, hogy a Független Hírügynökség megszűnt, tehát ha nem tették volna ingyenessé a híreket, valószínűleg akkor is visszatért volna az RTL Klub, hiszen a Független Hírügynökségtől a továbbiakban nem tud híreket vásárolni. Én arra vagyok kíváncsi, hogy a piaci visszajelzések meg a bevételi számok igazolják-e ezt a döntésüket, és hogy abban a hírversenyben, ami egyébként tetten érhető, azok a híreladások, amelyek bevételt hoztak, ezek a bevételek nem fognak-e hiányozni.

Nagyon kíváncsi vagyok a véleményükre, hogy a magyar tévéfilmgyártásnak és dokumentumfilm-gyártásnak mi lehet a jövője. Tegnap a parlament plenáris ülésén is szóba került az, hogy történelmi játékfilmeket nagyon régóta nem gyártanak, ami ebben a formában nem igaz, mert volt az elmúlt két évtizedben is történelmifilm-gyártás, csak nem annyi, mint amennyit elvárna a magyar közönség. A Magyar Történelmi Film Közalapítvány megszűnésével, a Magyar Mozgóképfilm Közalapítvány totális csődjével, azzal a körülbelül 10 milliárdnyi adóssággal, amit felhalmozott, jelentős forrás tűnt el a magyar filmgyártásból. Aggódunk a magyar dokumentumfilmek és a magyar játékfilmek jövője miatt, tehát szeretnénk, ha itt valami biztatót hallanánk, hogy egyáltalán miképpen képzelik el ebben az MTVA szerepét, jövőjét.

A gyártással kapcsolatban érdekes hírek szivárognak ki ezeknek az intézményeknek a falai közül, nevezetesen - ha jól értem a néha hozzám eljutó híreket -, hogy nem mindig egyértelműen eldöntött a hatáskör, hogy az alap gyárt és a Duna TV és a Magyar Televízió a megrendelő, avagy ténylegesen a pénzek felett diszponáló alap az, aki a műsorpolitikát alakítja. Akkor ez hogyan is néz ki a gyakorlatban? Arra lennénk kíváncsiak, hogy a Magyar Televízió és Duna TV élén álló vezérigazgatóknak és az alattuk dolgozó intendánsoknak, adófélszerkesztőknek - a Rádióban is - ténylegesen milyen szerepük van a műsorpolitika alakításában, hiszen ugyan én is egyetértek azzal, amit például Kiss Attila képviselőtársam elmondott, hogy vannak öröndetes fejlemények, de én a magam részéről még hiányolom azt, hogy sokkal több kulturális műsor legyen a közszolgálati televíziókban, és egy sor olyan műsor, amely a magyar identitás erősítéséhez nagymértékben hozzájárulhat.

Kíváncsi vagyok arra, hogy a tavaly elfogadott törvény ismeretében is miképpen gondolják a Magyar Rádió zenei együtteseinek a sorsát, jövőjét, folynak-e ezzel kapcsolatosan tárgyalások a Nemzeti Erőforrás Minisztériumával, hiszen egy türelmi időszakot adtunk meg a jogszabályban, amíg rendezni kell a Magyar Rádió zenei együtteseinek a sorsát. A bizottság tagjai úgy gondolják - de én erről egyszer miniszterelnök úrral is beszéltem, és ő is úgy gondolja -, hogy egy kiemelt nemzeti kulturális együttesről van szó, amelynek megvédése, megóvása és az a brand is, amit a Magyar Rádió Énekkara, a Magyar Rádió Zenekara és a többi jelentenek, hosszú távon is nagyon fontos.

Tudni lehet-e valamit a Magyar Rádió épületének sorsáról, jövőjéről? Ez a következő kérdésem. Ezzel kapcsolatban mindenféle furcsa sajtóhíreket lehet olvasni. Ennek a kultikus épületnek a Bródy Sándor utcában milyen jövőt szánnak?

Az utolsó kérdésem Belényesy vezérigazgató úrhoz, amiről mi már egyébként négyszemközt is beszélünk, csak szeretném, ha itt is szóba kerülne, a Magyar Távirati Iroda fotótárának a jövője, hiszen egy csodálatos kincsről van szó. Nagyon öröndetes az, hogy folytatódik az előző vezérigazgató úr által megkezdett munka, nevezetesen, hogy minél több fénykép kerül föl az archívumba nyilvánosan és hozzáférhető formában.

Örültem annak, hogy itt a Kor-képek sorozat egyik darabját megkaphattuk, hiszen ez egy nagyon fontos feltáró munka; én, ha nem veszik túlzásnak, bizonyos szempontból még tudományos jelentőségűnek is tartom azt a gyűjteményt, amivel az MTI rendelkezik. Azon túl persze nagyon komoly esztétikai értéke is van annak a fantasztikus anyagnak, amely az MTI

birtokában van - hogyan képzelik el a jövőjét ennek az adatbázisnak, és hogy várható-e annak a munkának a folytatása, amelynek a lenyomatait itt láthatjuk magunk mögött, tehát hogy további kötetek fognak-e megjelenni. Köszönöm szépen, ennyit szerettem volna mondani.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Elnök úrnak visszaadom a szót és akkor folytatódik az ülés.

(Pálffy István visszaadja a bizottság elnökének az ülés vezetését.)

L. SIMON LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm szépen. Úgy látszik, Pálffy alelnök úr nem akar tovább elnökölni és visszaadja nekem az ülésvezetést.

Ezennel megadom a válaszadási lehetőséget *(Novák Előd közbeszólása: Még egy ügyrendi javaslat volt.)*

Képviselő úr ügyrendi javaslata...*(Novák Előd: A teljes kuratóriumot kérdezzük meg, hogy kívánnak-e szólni.)* Azt gondolom, hogy szavazzunk az ön ügyrendi javaslatáról, hogy mi most meg akarunk-e hallgatni kuratóriumi dolgokat. *(Novák Előd: Bocsánat, már szavaztunk.)* Nem, nem szavaztunk róla. *(Novák Előd: Erről szavaztunk.)* Arról szavaztunk, hogy az általam felsorolt vendégek, akik kiültek az asztalhoz, őket megszólaltatjuk, ezért én az ön ügyrendi javaslatát komolyan véve, tisztelt képviselő úr, azt szavazásra bocsátom.

A tisztelt képviselőtársaimtól azt kérdezem, hogy akik most arra lehetőséget akarnak teremteni, hogy a közalapítványok kuratóriumi tagjai is megszólaljanak, az elnökön kívül a mai ülésünkön, azok kérem, hogy ezt kézfeltartással jelezzék! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy 6 igen, 1 nem és 10 tartózkodás mellett Novák képviselő úr ügyrendi javaslatát a bizottság nem támogatta.

Tisztelettel adom meg a szót először is Balogh László elnök úrnak. *(Balogh László elnök jelzi, hogy először Böröcz István vezérigazgató úr válaszolna.)* Vagy más sorrendben?

Parancsoljon Böröcz vezérigazgató úr!

Dr. Böröcz István válasza

DR. BÖRÖCZ ISTVÁN vezérigazgató (Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap): Köszönöm a szót. Nagyon sok kérdés hangzott el, ezek egy része nem engem érint, nyilván azokra majd a vezérigazgató urak, kollegák, illetve elnök úr fog válaszolni. Különösen, ami a tartalmi kiegyensúlyozottsági kérdésekre vonatkozik, abban végképp nem tartanám illetékesnek magamat, hogy válaszoljak függetlenül attól, hogy az információk birtokában vagyok, ismerem a statisztikákat, sőt a statisztikákból a különböző véleményeket is ismerem, de most nem bonyolódnék bele. Próbálok egy kicsit az időben visszafele haladni az elhangzott kérdések és felvetések sorrendjében, emiatt nem okvetlenül a fontosság sorrendjében haladok, hanem ahogy a kérdéseket feljegyeztem.

Valóban az MTI fotótára egy komoly nemzeti kincs, 13 millió rendezett, kitűnően klimatizált, biztonságos viszonyok között tárolt fotóról van szó, ez 8 százaléka digitalizált ma, de folyamatosan bővül ez a kör és nyilván általánosságban csak azt mondhatom, hogy mi minden erőnkkel azon vagyunk, és azt szeretnénk biztosítani, hogy továbbra is biztonságosan, minél nagyobb arányú digitalizációt elérve állhasson a minél szélesebb közönség rendelkezésére különböző módokon, interneten keresztül, kiadványok kibocsátásával ez a komoly nemzeti kincs.

A Magyar Rádió épülete. Nem tudok találgatásokról, elképzelésekről a Magyar Rádió Bródy Sándor utcai épületét illetően. Jómagam többször is elmondtam különböző fórumokon, hogy az MTVA tulajdonában levő ingatlanok értékesítését, eladását nem tervezzük; azon ingatlanok, amely ingatlanokat ki fogunk üríteni, hasznosítani fogjuk mindenekelőtt

bérbeadás útján. És nyilvánvalóan - teljesen egyetértve azzal, amit képviselő úr mondott - a Bródy Sándor utcai ingatlant egy valóban kultikus, különleges jelentőségű, sokféle történelmi összefüggéssel is kapcsolatba hozható ingatlannak tekintjük, és a majdani hasznosítása ennek megfelelően és ennek függvényében meg fog történni, mindenképpen a közösség céljait fogja szolgálni akkor is, ha ott már rádiós tevékenység esetleg nem folyik.

Egyébként pedig - és ezt még talán az elején kellett volna elmondanom, az idei év feladatait illetően - korábban elhangzott egy kérdés, azt hiszem akkor éppen Medveczky vezérigazgató úr felé, hogy a Kunigunda utcai épületegyüttesben el fog-e férni a teljes magyar közmédia. Akkor egy kicsit erre is válaszolva jelzem, hogy ebben az évben a Duna TV teljes állományát ki fogjuk költöztetni a Kunigunda utcába: technikával, felszereléssel, műszakkal együtt, tehát a Duna televíziós műsorok gyártása és sugárzása innen fog történni a Kunigunda utcából. A Rádióval kapcsolatosan ez ilyen gyorsan nem tud megtörténni, bizonyos rádiós funkciók, rádiós feladatok egyelőre maradnak a Bródy Sándor utcában.

Ezután, ha majd bekövetkezik a teljes rendszernek a Kunigunda utcába történő telepítése, akkor születik majd megfelelő előkészítés és a javaslatok eredményeként döntés a Bródy Sándor utcai ingatlan hasznosításáról; de még egyszer hangsúlyozom, az én határozott véleményem szerint, amennyiben nekem ebben szavam és beleszólásom lehet, akkor az mindenképpen állami és közösségi hasznosítás lehet csak.

A zenei együttesek sorsa. A médiatörvényen keresztül komoly finanszírozási címkézett támogatást kap a közmédia, évi 1 milliárd forintot a zenei együttesek fenntartására. Tehát jelen pillanatban nekünk nincs más kötelességünk és teendőnk, minthogy ennek a forrásnak minden fillérjét a lehető leggazdaságosabb módon, a lehető legcélirányosabban a zenei együtteseknek a működtetésére fordítsuk. Tudván természetesen arról, hogy különböző alternatív elképzelések is vannak a zenei együttesek jövőbeni akár közös működtetésével összefüggésben, ilyen jellegű egyeztetéseknek részesei vagyunk: Erkel Színház és egyéb közös működtetés is a napirendjén szerepel ezeknek az egyeztetéseknek, de a fő cél, amit folyamatosan próbálunk hangoztatni, hogy a Magyar Rádió zenei együtteseinek változatlanul a magyar közmédia, a Magyar Rádió műsorait kell gazdagítani. Nagyon fontos cserealapot jelentenek a nemzetközi zenei körforgásban a Magyar Rádió együtteseinek a műsorai, és azt a határozott véleményt képviselem, hogy hosszabb távon is a magyar közmédiához kell kötődnie a zenei együtteseknek egészben vagy legalább részben.

Több kérdés is érintette valamilyen formában azt, ami most következik, hogy a gyártás tekintetében nem mindig egyértelműen látszanak a döntések vagy nem mindig egyértelműen alakul ez a döntés vagy nem látható tisztán ennek a döntési mechanizmusnak a működése. Egy picit talán erről a kérdéstről. Korábban hangzott el, hogy a közmédiumok vezérigazgatói némileg talán látszólag alárendelt szerepben lennének a műsorstruktúra, a műsorok megtervezése tekintetében az anyagi erőfölénnyel rendelkező alappal szemben.

E két felvetésre válaszolom, hogy a látszattal ellentétben vagy az ilyen-olyan forrásból kiszivárgó hírekkel szemben a rendszer ugyan még formálódóban és megszilárdulóban van, hiszen az alap teljes struktúrája és belső folyamatszabályozása nem fejeződött be, de alapvetően nem látok semmilyen kiszolgáltatottságot, ami a közszolgálati médiumokat, a közszolgálati médiumok vezérigazgatóit illeti. A közszolgálati médiumok vezérigazgatói ebben az új rendszerben inkább egy olyan új lehetőséget kaptak, ami eddig abszolút nem volt gyakorlatban a magyar közmédiában, jelesül, hogy egymással egyeztetnek, egymással összhangban hozzák a műsorpolitikájukat, a műsorikat, ahogy megtervezik, azt egymásra tekintettel teszik, és az alap vezetésével együtt, közösen döntünk arról, hogy a megálmodott, megtervezett, kívánt műsorokra milyen források állnak rendelkezésre.

Az alap kizárólag csak e tekintetben részese ennek a döntéshozatali mechanizmusnak, ilyen értelemben a műsorokról, a tartalomról kizárólag csak a vezérigazgatók, a kollégák - egymással egyeztetve és egymással összhangban - hoznak döntést. Példa erre az őszi

műsorstruktúra, ahol egyébként személyes aláírásunkkal is, velem együtt jegyezték, jegyeztük elő az őszi műsorstruktúrát, annak minden percét beárazva, tehát szó nincs olyan helyzetről, hogy az alap önállóan, a vezérigazgatók feje fölött vagy a vezérigazgatók nélkül hozna döntést ilyen lényegi kérdésekben. Az őszi műsorstruktúrában is már, de leginkább jövőre - ahogy itt több vezérigazgató-társam mondandójában elhangzott - fogunk találkozni a tévéfilmgyártás, dokumentumfilm-gyártás újabb és újabb produktumaival. Ez most még nyilván ebben a nyári időszakban nem látszik, de a tervek között ezek már szerepelnek. A brandépítésről majd gondolom, Belénessy Csaba vezérigazgató úr fog szót ejteni.

Térjünk rá a gazdálkodás és az elbocsátások összefüggésrendszerében erre a néhány kérdésre, amit több képviselő úr is többféle formában felvetett. Ahogy Mandur képviselő úr is, jómagam is voltam korábban is nagyvállalati felsővezető, és azt gondolom, hogy én is komoly és alapos tapasztalatokkal rendelkezem, amely tapasztalatokat itt az alapnál mindenképpen jól tudok hasznosítani. Teljesen tisztán láthatók a célok, tisztán látszanak a kiinduló okok, hogy honnan indultunk és hová szeretnénk, hova fogunk eljutni.

Egyrészt azért nagyon halkán jegyezzük meg - erről itt ma még nem esett szó -, hogy egy nagyon komoly adósságállományt is örököltünk, tehát nem olyan egyszerű a helyzet, hogy van az Országgyűlés által megszavazott éves költségvetésünk, és abból csak az idei év folyó kiadásait és a műsorok elkészítését vagy elkészíttetését kell finanszíroznunk, hanem azért halkán tegyük hozzá, hogy csak 2010-ben a Magyar Televízió az éves költségvetésének a felét vesztítette el az Országgyűlés döntése értelmében, ami több mint 10 milliárd forintot jelentett. A Magyar Televízió javára írandó, hogy ebből valamennyit le tudtak faragni - nyilván nem érdemi hányadot -, de az öröklött adósságállomány rendkívül komoly, tehát amellett, hogy integrálunk, átszervezünk, párhuzamosságokat szüntetünk meg, bizonyos gazdálkodási, likviditási problémákat is kezelünk kell.

Természetesen az elbocsátások kizárólag szakmai alapon, kizárólag szakmai érvek mentén, komoly előkészítés, komoly megfontolások eredményeként történik. A párhuzamosságokra mondok egy példát: rengeteg számot lehetne itt felhozni, de az idő rövideje valószínűleg nem engedi meg, hogy órákig válaszoljak a kérdésekre. A négy öröklött szervezet, a négy divízió összesen közel 800 különböző munkakört tartalmazott, ami azt jelenti, hogy a különböző divíziókban egyébként egymáshoz valamennyire hasonló vagy közel hasonló munkakörök teljesen eltérő megnevezése, eltérő besorolása volt. Hosszas és komoly ténykedés eredményeként jelen pillanatban ott tartunk, hogy ez 219-re csökkenthető.

A párhuzamosságoknak nagyon sokféle példáját lehet még itt felhozni. Nyilvánvaló, ha négy, korábban önálló gazdasági társaságot összevonok, akkor egyértelmű, hogy a legkülönbözőbb - funkcionális, gazdasági, kiszolgáló - területeken létszámcsökkentésre nyílik lehetőség, és létszámcsökkentést kell végrehajtani. Teljesen egyértelmű, hogy egy összevont szervezetnél nem szükséges annyi adminisztratív, annyi HR-es, annyi jogi, annyi gazdasági irodai és a többi munkatárs, tehát ne csak az alkotó, ne csak a szerkesztő-újságíró, gyártásvezető, rendező munkakörökre gondoljunk. Egyébiránt természetesen ilyen összevonás esetén természetesen adódik az utóbb említett területeken is a létszámcsökkentés lehetősége.

Gondoljunk arra a korábban teljesen jellemző, most egyfajta triviális példaként felhozható gyakorlatra, hogy mondjuk, egy sajtótájékoztatóra a magyar közmédia négy különböző intézménye négy stábbal kivonult, közel 20 emberrel, több gépjárművel és a többi; teljesen egyértelmű, hogy ez sokkal kevesebb erőforrással, sokkal kevesebb munkatárssal, kevesebb gépjárművel, eszközzel megoldható feladat. Itt nagyon sok hasonló példát lehetne még felhozni, ennél még érdemibb összefüggésekre is rá lehetne mutatni, csak azt szeretném ezen a ponton hangsúlyozni, hogy kifejezetten a párhuzamosságok megszüntetése és kifejezetten szakmai érdekek mentén történik a létszámleépítés, majd az új beálló létszám meghatározása.

A korábban elhangzott kérdésekre visszatérve még, többen említették az elszámoltatás elmaradását, ugyanakkor az is elhangzott, hogy nem elsősorban a jelen lévő vezérigazgatók vagy az elnök úr feladata ezekre a kérdésekre válaszolni. Azért azt meg kell említeni, hogy folynak büntetőeljárások most is - ezt talán elnök úr is jelezte a megszólalása során -, többek között a Kunigunda utcai ingatlanegyüttessel kapcsolatosan is van tudomásunk rendőrségi vizsgálatról. Ezen túlmenően természetesen megtettük és megtesszük, amit saját hatáskörben mi megtehetünk, ez pedig a következő: ebben az évben intenzív, alapos belső ellenőrzési vizsgálatok folynak, amire körülbelül ez az év rá fog menni, ugyanis több hónapos folyamat eredményeként kerültünk abba a helyzetbe, hogy sok ezer szerződés átcedálása megtörtént, illetve hogy ezek egy részének az átcedálása, azaz a zrt.-ktől az alaphoz történő áthozatala befejeződjön.

A szerződések nagy része most már nálunk van, egy részének az átcedálása még előttünk áll. Nyilvánvalóan az MTVA akkor tud teljes körűen e szerződésekbe belepillantani, ha és amennyiben ezekkel rendelkezik, ezek a jogviszonyok őhöz átkerültek, egyébiránt azon jogviszonyok tekintetében, amelyek a múltira vonatkozóan keletkeztek, de megszűntek 2010. december 31-ét megelőzően, egy együttműködési megállapodást kötöttünk Balogh László elnök úrral, és e korábbi ügyek tekintetében is belső ellenőrzési vizsgálati segítséget nyújtunk a Közzolgálati Közalapítvány Kuratóriumának, azzal, hogy a vizsgálati jelentéseket értelemszerűen azon jogviszonyok tekintetében, amelyek már nem kerültek hozzánk, az alaphoz csak elnök úr, illetve a kuratórium tagjai kaphatják meg és ismerhetik meg. Ezek a vizsgálatok folyamatban vannak, most még korai volna ezeknek a végeredményéről tájékoztatást adni.

Bocsánat, csak közben azért állok meg egy-egy pillanatra, mert itt egy cetlire írtam, hogy mik voltak az elhangzott felvetések, kérdések. Több felszólalás is érintette a benyújtott médiatörvény módosító önálló törvényjavaslatot. Nyilvánvalóan nem volna ildomos – fogalmazzunk így – jelen pillanatban, mint végrehajtónak, és mint jogalkalmazónak, hogy az Országgyűlés jogalkotó által nem elfogadott, jelen pillanatban törvényjavaslat állapotában levő esetleges majdani törvényről nekem véleményt mondani. Természetesen magam is átnéztem ezt a tervezetet, volt módom elolvasni és az elhangzott véleménnyel vagy véleményekkel, vagy ezektől eltérően az az álláspontom, hogy az MTVA-n belüli integrációs folyamat egy olyan rugalmas, jól felépített, jól szabályozott modellt fog eredményezni, amely adott esetben ezen módosítások végrehajtására is tökéletesen alkalmas lesz és erre mi készen állunk.

A nézettséggel vagy éppen a hallgatottsággal összefüggésben nem tisztem nyilatkozni, de mint médiafogyasztó és tévénéző hadd említsem meg, hogy annak ellenére, hogy kedvezőtlen adatokról hallottunk itt a bizottság tisztelt tagjai részéről, azért voltak kiemelkedően jó pillanatai a közmédiának. Gondoljunk arra, hogy sok éven keresztül nem lehetett magyar válogatott futballmeccset nézni a Magyar Televízióban, és amikor sikerült megszerezni a magyar-holland, holland-magyar Európa-bajnoki selejtezőnek a közvetítését, akkor ez azért komoly kiugrásokat, komoly nézőcsúcsot eredményezett. Mivel komoly anyagi, gazdasági összefüggései is vannak természetesen a műsoroknak, amellet sem lehet elmenni szó nélkül, hogy egy örökölt nehéz gazdasági helyzetben gyakorlatilag az év első felében lényegében változatlan műsorstruktúra mellett nem is volt várható, hogy a nézettség javuljon. Ahogy itt vezérigazgató kollegáim többen is elmondták, ősztől komoly reményeket fűzünk ahhoz, hogy az őszi műsorstruktúra, de leginkább a 2012-es érdemi, jól mérhető és valóságos nézettség-növelő eredményeket fog hozni.

Talán az elején hangozott el egy olyan kérdés, hogy a városi televíziókkal tervezünk-e aktívabb kapcsolatot. Belénessy Csaba vezérigazgató úr jelezte, hogy az MTI elkészítette a tudósítói hálózattal kapcsolatos összetett tervét, ezzel kapcsolatosan egyeztetéseket folytatunk és ezzel párhuzamosan a regionális stúdiók jövőjére vonatkozóan is egyeztetéseket kezdtünk

meg részben egymással, részben az alapon belül. És ebben az összefüggésben vizsgáljuk meg annak a valóságos lehetőségét, hogy különböző városi televíziókkal, települési önkormányzati médiaszolgáltatókkal milyen együttműködést tudnánk kialakítani, hogyan lehetne bővíteni ezt a kört, hogyan lehetne ezt az együttműködési rendszert részévé tenni a regionális médiamunkálkodásnak, illetve a tudósítói rendszernek, foglalkozunk és komolyan foglalkozunk ezzel a fajta vizsgálattal is.

Elnézést kérek, ha nagyon-nagyon sok felvetődött és nagyon fontos kérdés nem mindegyikére tudtam válaszolni, ha esetleg az mégis engem érintett volna, a jegyzeteim alapján körülbelül ezeket szerettem volna reakcióként előadni - és kinek adjam tovább a szót?

ELNÖK: Köszönöm szépen, vezérigazgató úr. Elnök úr jelezte, hogy ő kívánja folytatni.

Parancsoljon elnök úr!

Balogh László válaszadása

BALOGH LÁSZLÓ elnök (Közszolgálati Közalapítvány Kuratóriuma): Köszönöm szépen a szót. Én is szeretnék hozzátenni a kérdésekre adott válaszaimmal egy kicsit a témához.

Gyutai Csaba képviselő úr a helyi tévéken kívül a kábellel kapcsolatban is tett fel kérdést. Mi úgy gondoljuk, hogy a törvény erejénél fogva minden kábelszolgáltatónak az alapsomagban a négy közszolgálati televíziót meg kell jelenítenie. És nem véletlenül mondunk négy közszolgálati televíziós csomagot, mert az én elképzeléseimben – és gondolom a kollegáiméban is – ez azt jelenti, hogy egy közszolgálatiban gondolkodva, de négy csatornával vagyunk jelen. Ez azért is fontos, mert a nézettségénél is én egy kicsit árnyaltabban tekintek ezekre a kérdésekre, mert én valamilyen formában azt gondolom, hogy ha négy csatornának a nézettségét áttekintjük, akkor is rossz a helyzet, de egy kicsit árnyaltabb a kép. És én azt hiszem, hogy azáltal, hogy négy csatornáról beszélünk, amely közszolgálati tartalmat fog sugározni vagy ma is azt teszi, akkor kimondhatjuk azt is, hogy az integráció másik előnye az, hogy nem versenyeztetjük egymást az adófizetők pénzéből felállított csatornákkal, hanem megpróbáljuk úgy felépíteni, hogy ezek kiegészítsék egymást.

Ókovács Szilveszter vezérigazgató úr is beszélt arról, hogy elérkezett az a pont, amikor a magyar adófizetők pénzéből egy artcsatorna felállítására kerül sor, ami egy nagyon nagy előrelépés különösen a Kulturális bizottság előtt, mert valljuk be, az elmúlt időszakban a kultúra volt a legszűkebben képviselve a közszolgálati médiában is, úgyhogy nagyon örülök, hogy egy önálló csatornát tudunk ennek biztosítani – majd később erre még vissza szeretnék térni. Ugyanakkor a felmérésekkel kapcsolatban igen én is tudom, és itt a magánvéleményemet tudom csak elmondani, mert erről nincsenek határozataink, hogy ha más nem, legalább egy kontroll felmérés mindenféleképpen szerintem célszerű lenne, amellyel az egyszínűséget legalább ellenőrizni lehet. Ennek a mivoltát én nem tudom, hogy hogy lehet megoldani, de szívesen állok közös gondolkodás elé ebben a kérdésben.

A másik. Novák Előd képviselő úr és Pörzse Sándor is nagy hangsúlyt helyezett a vizsgálatokra, a szerződésekre. Nem volt módunk az elején részletesen erről beszélni, bár most Böröcz vezérigazgató úr is érintette, de például eltűnt eszközök ügyében maga a kuratórium ismeretlen tettes ellen feljelentést tett a Duna Televíziónál, illetve a közalapítványnál történt ügy miatt.

A másik. A kuratóriumunk egyhangú döntéssel vizsgálatot indított visszamenőleg öt évre mind a négy zrt.-nél, elsősorban a menedzsmenthez kötődő legérzékenyebb kérdésekben: a tanácsadói és a szakértői szerződések ügyében. És erre utalt Böröcz vezérigazgató úr, hogy a szerződések egy része ott van, egy része nálunk van, ennek a közös vizsgálata folyik és az

látható, hogy bizonyára eredményeket fogunk elérni ezzel kapcsolatban is; gondolom, ha önöket érdekli, akkor önök felé is ezt megtenni.

A másik a székház ügy. Igen, én magam, mint aki nem szavaztam meg a most hatályos székházszerződést, és innen nem messze egy rendőrségi épületben több órán keresztül volt módom elmondani az érveimet és a jegyzőkönyveket a hatóságok rendelkezésére bocsátani. Remélem, hogy valamilyen eredmény ezekben a kérdésekben is lesz.

Mandur képviselő úr érintette az alárendeltség szerepét; erre Böröcz úr már válaszolt. Annyit szeretnék még elmondani, mert beszélt képviselő úr az elbocsátásokkal kapcsolatban is, hogy én magam ez idáig a Magyar Televízió Közalapítvány elnökhelyettese voltam, és ott épp a Szocialista Párt és a Szabad Demokraták Szövetsége delegáltjai elég hangosan - jegyzőkönyvekből is visszaolvasható - követelték a radikális létszámleépítést, tehát korábban is volt szakmai érv arra, hogy elsősorban a túl sok, magas összegekben megállapított, bebetonozott szerződések feloldásának valamilyen formában el kellett kezdődnie.

Mandur képviselő úr vetette fel legélesebben a nézettség csökkentését is, amit sajnálatos módon érzékelünk, de szeretném megemlíteni, legalábbis egy kicsit kiemelni azt, amire már Böröcz vezérigazgató úr is utalt, hogy a műsorokra és a működésre, különösen a Magyar Televíziónál műsorokra szánt pénz felét, 10 milliárd forintot vettek el a Magyar Televíziótól a 2010-es üzleti évben. Ez nagyon hiányzik. Ebből a pénzből olyan filmeket lehet vásárolni, amelyeket most kellene műsorra tűzni. Ezeket akkor nem lehetett megvenni, mert nem volt pénz. Ezekből a pénzekből lehetett megcsinálni azokat a műsorokat - akár a most futó műsorokat is -, ahova nem lehetett stábokat kiküldeni, tehát mi akkor azt nagyon sajnáltuk, és láttuk azt, hogy ennek a pénznek egy része ugyan átment egy másik közszolgálati csatornára, a Duna Televízióba, de ha feltesznek kérdéseket, akkor ezzel kapcsolatban nyilván majd vezérigazgató úr tud választ adni, hogy ott mit állapítottak meg a vizsgálatok ezeknek a pénzeknek az elköltését illetően. Ott is feljelentések vannak, mert eléggé szőrén-szálán tűntek el azok az adóforintok is. Igen, sajnos, kicsi a nézettség, de szeretnénk, ha ez növekedne, és itt bizony, hogy most ilyen helyzetben állunk, nagyon nagymértékben az a 10 milliárdos elvonás - aminek ma sem értem az értelmét, tehát ma sem tudok rájönni, hogy miért történt meg -, valamilyen formában nagyon nehéz helyzetbe hozta a közszolgálati Magyar Televíziót.

Képviselő úr a kódexre is rákérdezett. A kódex írásos változatát - ha úgy tetszik, az első olvasott vagy leírt változatát - mind a Közzolgálati Tanács megválasztott tagjai, mind a kuratórium tagjai is 1-jén megkapták, úgy, hogy 10-éig volt módunk rá írásban válaszolni, tehát én azt gondolom, hogy az a több mint 100 civil vagy szakmai szervezettel folytatott munka valamilyen formában beért, és én csak reménykedni tudok abban, hogy ez a határidőre elfogadásra kerül. Én azt tudom mondani - olvastam ezt a kódexet -, hogy alapos munka, és a szakmai szervezetek véleménye benne van.

Pálffy képviselő úr a műsorokkal, a műsorok megújításával kapcsolatban kérdezett. Igen, épp a művészeti csatorna megjelenésével is, én úgy gondolom, hogy a kulturális egyszínűséget fel fogja váltani a kulturális sokszínűség a közszolgálati csatornáknak, mert valljuk be, aki az elmúlt 10 évben nézte a kulturális műsorokat, az nem a sokszínűséggel találkozott a képernyőn. Én remélem, hogy az új koncepció nem kirekesztő, hanem inkább integráló lesz, és a kulturális sokszínűség meg fog jelenni a képernyőn. Ugyanakkor épp Böröcz vezérigazgató úrral a napokban voltunk egy kisebbségi találkozón, ahol el tudtuk mondani, hogy azt a két területet, ami eddig a közszolgálati televíziókban is egy ilyen „muszáj” feladat volt - a kisebbségi és a vallási műsorok -, megpróbáljuk kihozni a karanténból, mert ad absurdum ha egy egyházi kulturális intézmény vagy múzeum egy világhírű kiállítást hoz ide, annak nem az egyházi műsorban van a helye, vagy nem csak ott van helye, hanem igenis, a kulturális műsorainkban és a híradó-, hírháttérműsorainkban is ott van a helye. Ugyanez érvényes a kisebbségi műsorokkal kapcsolatban is. Ha itt vannak nálunk

a mi kisebbségeink - akár most a lengyel EU-s elnökség átvétele során a lengyelek csináltak nagy rendezvényeket -, azoknak nem csak a kisebbségi műsorokban van a helyük, hanem megpróbáljuk beemelni őket a teljes műsorfolyamba.

Ha továbbmegyünk, akkor az elbocsátásokkal - Karácsony Gergely - és a nézettséggel kapcsolatban az előbb elmondtam röviden, hogy én ezt hogy látom. A filmgyártás, amit elnök úr tett fel, nagyon fontos kérdés; nagyon fontos kérdés, mert ha nem születik magyar fikciós tartalom, akkor nem lesz nézett, és a kultúránk is nagyon nagyot fog veszteni. Ilyen körülmények között, hogy a székházügyből, a mínusz 10 milliárdból és egyebekből összegyűlt hatalmas mínusz ellenére már az ősszel elkezdődnek ezek a folyamatok, és legalább valamilyen formában megtörik az az átok, hogy nem készülnek ilyen műsorok, remélem, hogy pozitívan fogunk tudni év vége felé vagy jövő év elejére tekinteni ezekben a kérdésekben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Parancsoljon, vezérigazgató úr!

Jónás István válasza

JÓNÁS ISTVÁN vezérigazgató (Magyar Rádió Zrt.): Köszönöm a kérdéseket. Sok mindent megválasztak, de annál a kérdésnél kezdeném, ami szerintem valamennyiünknek, vezérigazgatóknak folyamatosan kérdés, amit Pálffy képviselő úr feltett, hogy mindaz, amit akár a törvény előír, és ránk feladatként ró - mármint a zrt.-k vezérigazgatóira -, vagy pedig majd egy készülő kódex elvárásokban, ajánlásokban megfogalmaz, azt mi hogyan csináljuk meg szépen, egyszerűen. Azt látni fogják, hogy a zrt.-k és a csatornák hetek óta rendelkeznek műsortervvel, tehát ilyen értelemben nincs káosz sem a fejünkben, sem a papíron, ezek létező műsorstruktúrák, a struktúrák mellé rendelt költségek, és igen, előbb-utóbb ennek megvalósításához a gyártási kapacitást - bármilyen csúnya szó is - az MTVA-nál oda kell rendelni. Ez azonban még kevés szerintem, tehát én úgy gondolkodom, hogy újra és újra - éppenséggel lehet egy őszi műsortervvel, majd aztán a 2012-es év műsortervével - végig kell azt gondolni, hogy azok az eszközök, azok a módszerek, azok a szakmai megoldások, azok a médiatechnológiák, amelyek ma rendelkezésünkre állnak, azok jók-e, elegendők-e ahhoz, hogy amit egy közmédiának közvetíteni kell, amit közvetíteni akarunk, az eljuttat-e ahhoz, aki a célkeresztben van, tehát a közönséghez.

Én azt hiszem, hogy ebben a szakaszban vagyunk most, de már sokkal több az, amit eldöntöttünk magunkban, mint ami kívülről látszik. Én például a Magyar Rádióról mondhatom azt, hogy nem adjuk fel azt, hogy ez egy sugárzott tartalomszolgáltatás, de kénytelenek vagyunk - és nem is keserű szájjal - tudomásul venni, hogy ezt a tartalmat, amit mi létrehozunk, nem kizárólag csak a hagyományos, sugárzott műsorszolgáltatásban lehet eljuttatni azokhoz, akiknek szánjuk. Ez egy olyan felismerés, amit hamarosan látni is fognak.

Említettem, hogy Facebookon formálódó mese készül, de azt is látni fogják, hogy például vannak olyan koncertfelvételeink, lesznek olyan koncertfelvételek, amelyek lehet, hogy előbb jelennek meg egy internetes portálon - természetesen a közmédia vagy a Magyar Rádió portálján -, mint sugárzott műsorban, mert azzal az a célunk, hogy egy bizonyos hallgatói kört átcsábítsunk éppenséggel a jó minőségű sugárzott műsorhoz. Éppen ezért mindig gondban leszünk, hogy az eredményességét, a hallgatottságát, a nézettségét hogy is mérjük. Szerintem ahányan itt a képviselő urak említettek adatokat, ugyanabban a gondban lehetnek, mint mi: elkezdjük értelmezni, legalábbis azokat az adatokat, amelyek a rendelkezésünkre állnak. A Magyar Rádió a Szonda Ipsos, illetve újabb nevén a GFK-Ipsos mérései alapján tájékozódik, és én ugyanaból az adatbázisból olvasom azt ki, hogy hétköznaponként piacvezető a Kossuth Rádió, minden időszakban.

A műsor metodikáját ismerők tudják, hogy pár évvel ezelőtt változás volt abban, hogy hogyan mérik a hallgatottságot. A nagy magyarországi rádiók, két nagy kereskedelmi rádió,

meg a Magyar Rádió is elfogadott egyfajta mérési módszert. Furcsa dolog, de a Magyar Rádió reggeli hír információs magazinműsorát két nagy kereskedelmi rádió zenés magazinműsorával, zenés tartalmú szolgálatával méri össze az Ipsos. És ebben az összemérésben, összevetésben is - nagyon nehéz egyébként is a kereskedelmi rádiók reggeli négyórás időtartamát összevetni a Kossuth Rádió háromórás időtartamával, de megpróbálják - azt mondhatjuk, hogy piacvezető, mármint a legtöbb hallgató a Kossuth Rádiót hallgatja. Persze találunk olyan szegmenst, amelyikben lekörözhetetlen a Class vagy a Neo, de találunk mi is olyat, és azért említettem a Petőfit, amiben egy adón, ezen az egy közszolgálati csatornán több fiatal van – lehet a határmezsgyéket meghúzni itt -, mint az egész közmédiában együtt. Ez egy olyan érték, amire szerintem lehet építeni.

Többen hiányolják a sportot. Szerintem ez lesz - ha nem rontjuk el - a sikerágazata ennek a közmédiának. Soha annyi terv arra nem született, hogy hogyan lehet a négy területen sporttal megjelenni; és soha nem született erre példa. Egyet már említett a vezérigazgató úr, a holland-magyar, magyar-holland meccset, de ma is van egy női kosárlabda mérkőzés, amelyikben az a gondolat fogható meg a leghétköznapiban, hogy van több felületünk: van rádióműsorunk, vannak tévécsatornáink. Az egyikben közvetíti teljes egészében, a másik felületen időnként bekapcsolódnak, a harmadik felületen jelentős tartalom az MR6-on például, mert ezen a vidéki hálózaton ez egy különleges tartalom, amit az országos hálózaton nem érnek el.

Valamennyi sportközvetítés úgy kerül az asztalra, amikor tervezzük, hogy melyik csatorna ebből mit tud beemelni. Hamarosan még több ilyen alkalmat látnak és hamarosan – az előbb a vezérigazgató úr nem mondta el, ha jól tudom, amikor a holland-magyar, a magyar-holland volt, akkor éppenséggel nézettségben az M1 verte abban a 90 percben a többieket. *(dr. Böröcz István helyeslően bólogat.)* És az nemcsak az ő eredménye, hanem annak az együttjátszásnak, az összjátéknak, amihez a többiek is a Rádió és az MTI is hozzátett. Szerintem a Magyar Rádió brandjének része a művészeti együttesek eddigi teljesítménye. Én és a zrt., mint a tartalomért felelős szervezet és megrendelő hosszú ideig, ameddig tehetem, számítok a Magyar Rádió Zenekarára, Kórusára és Énekkarára. A jelenlegi - az ősztől érvényes - műsorrendben is ez nyomon követhető, de utána is olyan közérthető zenei ismeretterjesztő sorozatot indítunk óvodásoknak, iskolásoknak, fiatal felnőtteknek, amelyben elképzelhetetlen, hogy ne szerepelne a Magyar Rádió Zenekara vagy Énekkara, netán Gyermekkórusa. De mivel ez egy olyan brand, amelyikkel sokféleképpen lehet sáfárkodni, a Sziget Fesztiválon először fog a Magyar Rádió Zenekara talán 11 rock-pop zenekarral crossovert bemutatni, ami nem hiszem, hogy gyakorlat, legalábbis idehaza, nálunk egy példa volt már erre. Ezek a művészeti együttesek a Magyar Rádió tartalmát építik és építeni fogják a többiekét is.

Többen kérdezték, hogy miben jelenik meg az együttműködés. Mondok egy példát. Mi, a zrt.-k vezetői az építkezésért, a tartalmi építkezésért vagyunk felelősek. A Miskolci Operafesztiválra eddig hárman három irányból szaladtunk ki. A Miskolci Operafesztivál programját, ami abból megvalósult, jó időben megismertük és eldöntöttük, hogy kit mi érdekel. Mást fog a Duna TV közvetíteni, más érdekli az M1 kulturális magazinját és mást fog a Magyar Rádió rögzíteni. De a Duna TV hanganyagát használhatjuk, az M1 kulturális riportere ott van a helyszínen, használhatjuk, és természetesen ahol a Magyar Rádió rögzít hangot, ott megjelenhet - miért ne jelenne meg a Duna TV vagy az M1 csapata -, és akkor még csak a leghagyományosabb közvetítést mondtuk, mert az online-on való megjelenésről soha nem szoktunk szót ejteni, már amilyen fontos ez.

A kérdések között szerepelt, hogy a kiegyensúlyozottság, a sokoldalúság elvárását hogy teljesítik a Magyar Rádió hírműsorai, háttérműsorai, amikor is parlamenti párt keveset, alig, egyáltalán nem jut szóhoz bizonyos időszakban. Arra utalnék, hogy ezek a mérési módszerek fontosak, tényleg eligazítóak, de mindegyikünk tud, azt hiszem hozni olyan

metszetet, amit a másik nem ismer vagy éppen nem jutott el hozzá. November óta, amióta a Magyar Rádió vezetője vagyok, készítettünk a Magyar Rádió műsorelemző csoportjával folyamatosan - havonta három hetet vizsgálunk - egy anyagot arról, hogy a parlamenti pártok milyen arányban szólnak meg a hír és hírháttér műsorokban. Tehát itt például már biztos az adatainkat máshogy értelmezzük, mert a legtöbb adatsor kizárólag a krónikákat, tévék esetében a híradókat veszi górcső alá. Nem csak ott szólhatnak meg éppen politikai tartalommal a közélet, a politikai élet szereplői.

Én szívesen megmutatom ezt az adatsort, jelenleg az ellenzék 35 százalékos megszólalással van jelen a legnagyobb arányban, november óta néztük ezt, egy folyamatot jelzek ezzel. A kormányzat jelenléte a legnagyobb, a kormánypárté csökkent; és mi, mert a valóság ilyen, megjelenítettünk egy új szegmenst, a civil szféra, a szakértői világ, a nem pártpolitikához kapcsolódó megszólalóknak a körét, mert azt hiszem, hogy a többi mérés nem igazán követi, figyeli. És ott is az egész arány kezd egy ilyen BBC mintához hasonlítani, amit csak azért említek, mert ebben a mérésben megint van hiba, hiszen nem minden héten, nem minden nap születnek meg ezek az adatok, de ezt a tendenciát vállalni tudjuk.

Azokra a kérdésekre, amelyek a 160 milliós kifizetésre, illetve a korábbi vezetés gazdasági, pénzügyi lépéseire vonatkoztak, azt hiszem arra Böröcz vezérigazgató úr, illetve az elnök úr válaszolt, ezeknek a vizsgálatoknak az adatait bizonyára megismerjük majd. Ennyit szerettem volna hozzátenni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, vezérigazgató úr. További válaszra számíthatunk-e?
Parancsoljon Belénessy vezérigazgató úr!

Belénessy Csaba válaszadása

BELÉNESSY CSABA vezérigazgató (Magyar Távirati Iroda Zrt.): Köszönöm a szót, elnök úr. Képviselő asszony kérdezte, hogy mi az, ami fizetős. Körülbelül 30 százalék, amiért pénzt kérünk továbbra is, elsősorban azok fizetősek, amiket külföldi hírügynökségtől veszünk át, azt nem adhatjuk ingyen tovább. Megkérdeztük egyébként erről őket, azt mondták, hogy nagyon szívesen adnak, ha kifizetjük az egész éves magyarországi bevételüket, akkor ingyen adhatjuk. Pénzért adjuk továbbra is az elemzéseket, háttéranyagokat, amik főleg gazdasági vonalon mégiscsak egy többletet adnak. A híreknek körülbelül - 600 hírt adunk ki naponta - a 60-70 százaléka ingyenes, és 50 kép, ami körülbelül a fele a kiadásunknak.

Itt válaszolnék arra a kérdésre, hogy mennyi bevételkiesést jelent az ingyenesség. A Magyar Távirati Iroda költségvetése 4,2 milliárd volt, abból 1,7 milliárdot nevezünk saját bevételnek, és ez így is igaz, de ebben benne foglaltatik az ingatlanhasznosítás, tehát hogy kiadtuk az üres helyiségeinket, benne van a közmédiумoktól és a közhatalmi intézményektől kapott összeg, tehát amikor az állam egyik zsebéből a másikba rakta a pénzt. Körülbelül 600-700 millió forintra tehető az az úgynevezett friss pénz - ahogy én hívom -, amit a piacról szereztünk. Nem kétséges számomra, hogy az idén ez még kevesebb lett volna; ez csökkent évről évre.

Az interneten található ingyenes hírekkel nem tudtunk így versenyezni, függetlenül attól, hogy azok a hírek valóban verifikáltak voltak vagy sem. Ebből a 600-700 millióból még nem számoltam le annak a szervezetnek a költségeit, amely a szerződéskötésekkel foglalkozott. Tehát ennyi hiányzik; nem nekünk tulajdonképpen, hanem az alap költségvetéséből hiányzik ez - idézőjelben mondom -, de nyilvánvaló, hogy amennyiben az a pénz az MTI működéséhez szükséges, akkor mi az alaphoz fordulunk, és nem kétséges számomra, hogy meg fogjuk kapni mindazt a pénzt, ami az MTI hírügynökség, az MTI működéséhez szükséges.

Nézettség, kiegyensúlyozottság. Pörzse képviselő úr, tisztelt kollégám! Egy hónapon keresztül két telefonszámon próbált elérni a titkárságunk, és nem tudott elérni téged; akkor

feladtuk a dolgot, és úgy gondoltuk, hogy te letettél erről a találkozóról. Szívesen megállapodok most itt veled egy időpontban. (*Pörzse Sándor közbeszólására:*) Jó, de ez történt. Ellentétben azzal, hogy Karácsony Gergellyel pedig megállapodtunk több időpontban, de vagy én mondtam le vagy ő, és nem tudtunk találkozni. Ez nem azt jelenti, hogy velem nem lehetett találkozni, ez csak két olyan példa, ami itt felmerült.

Ami az arányokat illeti, a Magyar Távíratí Irodának kigyűjtettem itt közben az elmúlt 1 hónapját: 557-szer szerepelt a Jobbik, ebből 330 hír és összefoglaló, 60 esemény-előrejelzés, több kép, rádiós hír és a többi. Lehetséges, hogy van benne egy-két olyan hír, amelyik sporthír, mert a „Jobbik” keresőszóra kiadhat egy-két olyan hírt is, hogy „a jobbik csapat győzött” (*Derültség.*), de ez egy hónap alatt 557-szer. Megnéztük, vezetjük rendszeresen, és nyilvánosságra is hozzuk az arányokat. Itt vannak előttem a rádiós és televíziós arányok. Kénytelen leszek egy-két adattal fárasztani önöket. Ha a szinkront vesszük, ha a Magyar Televízió fő híradóját nézzük - szinkron alatt értjük azt az időtartamot, ami hangban és képből megjelenik -, kormány 46,8 százalék, kormánypárt 21,5 százalék, ellenzéki pártok 31,7 százalék, abból a Jobbik 9,4 százalék, az LMP 5,9 százalék. Ez egy májusi adat.

Rádió - szinkront mondok szintén -: kormány 61,8 százalék, kormánypártok 11,8 százalék, ellenzéki pártok 20,6 százalék plusz függetlenek 6 százalék, tehát tartjuk a francia egyharmad-egyharmad arányokat, hogy egyharmad kormánypártok, egyharmad kormány és egyharmad ellenzék. Ezek egyébként, most mondom, a mi adataink, de bármikor szívesen rendelkezésekre bocsátjuk az adatbázist, és egyébként a jövő hónaptól leülünk tárgyalni az NMHH-val, és tőlünk független, az NMHH kutatóintézete vagy kutatócsoportja által mért adatokat fogunk közreadni, de egyébként ezek az eredmények nagyjából ott is megtalálhatók, én azt gondolom, hogy ez rendben van ránézésre. Egyébiránt pedig szívesen beszélgetek bárkivel bármiről, aki úgy érzi, hogy hátrányos helyzetbe került, valami nem sikerült úgy, ahogy szeretttük volna vagy szerették volna. Én azt gondolom, hogy a törvény betartása mellett szükséges egy folyamatos párbeszéd. Volt már rá példa, megkerestek politikusok, beszélgettünk velük, és kiderült, hogy meg tudjuk oldani azokat a problémákat a tisztesség keretein belül, amelyek felmerültek.

A hallgatottság és a nézettség. A Déli Krónikának februárban 573 ezer hallgatója volt, most májusban 694 ezer, tehát kézzel fogható az emelkedés. Én már a Hírcentrum megalakulása utáni adatokról beszélek, nyilvánvalóan azok a fontosak. A televíziós tévéhíradó, M1 Híradó nézettségével nem vagyunk elégedettek, mint ahogy a csatorna nézettségével sem; ez talán nem titok. Érdekes szám, hogy nőtt azoknak az aránya, akik csak a Híradó kedvéért mennek a magyar 1-re. Ez egy átmeneti állapot, hiszen itt reményeink szerint egy komoly csatorna épül, ebben egy komoly Híradóval, tehát ez kölcsönhatása lesz ezeknek az elemeknek, és reméljük, hogy emelkedik. Most mondhatom azt, hogy az M1-en és M2-n a főhíradó nézettsége 600-650 ezer néző, aki figyelemmel kíséri. A statisztika szerint a híradók gyakran bekerülnek, az M1 Híradója gyakran bekerül az azon a héten 10 legnézettebb műsor közé, a Magyar Televízió főműsoridős nézettségi toplistáját pedig gyakorlatilag szinte minden alkalommal vezeti. Nagyon reméljük egyébként, hogy ez nem marad így, hanem lesznek olyan események, mint a magyar-holland mérkőzés vagy az eurovíziós fesztivál, amikor komoly nézettséget hoz más műfaj is, mint a híradó. Körülbelül ezeket tudom válaszolni a kiegyensúlyozottságra és a nézettségekre.

Elnök úr kérdezte még az MTI Hírcentrum brandet. Az MTI Hírcentrum brandet szeretnék felépíteni, mint ahogy a www.hirado.hu-t is, az online-t. Ebben nem vagyunk még nagyon fényesek, azt el kell mondanom, tehát remélem, hogy év végére már jobban ki tudjuk szidolozni ezeket a brandeket, de amikor nagyon elkezdett pörögni ez az év, akkor volt olyan, amikor közös csapatok mentek ki például Líbiába vagy Máltára, és onnan tudósították a közszolgálatot. Most is járunk ki. Egy kicsit ez a dolog elhalványult - köszönöm szépen

egyébként, hogy felhívta rá a figyelmemet, erre jobban fogunk figyelni -, de maga a szakmai szervezet és a szakmai elvek működnek, tehát hogy egy csapat menjen ki, és tudósítson. Most például, azt hiszem, Szarajevóban van kint miniszterelnök úrral egy közös csapat, akik híradósok és krónikások. Azt hiszem, hogy nagyjából ezek voltak azok a kérdések, amik engem érintettek. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, vezérigazgató úr. Megkérdezem a többieket, hogy kívánnak-e még reagálni. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, vezérigazgató úr!

Ókovács Szilveszter válasza

ÓKOVÁCS SZILVESZTER vezérigazgató (Duna Televízió Zrt.): Köszönöm szépen. Hosszú leszek, viszont hadarok, tehát mégis rövidnek fog tűnni.

Elszámoltatás. Nagyon remélem, hogy a tisztelt bizottság tagjainak a figyelmét sem nem kerülte el az, hogy már-már önsorsrontó módon próbáltam a Duna Televízióban elemesett ügyeket feltárni - ez nem az én érdemem, egyszerűen elem buktak ezek az ügyek -, és eljuttatni őket nyomozásig. Ez így is történt. Vádemelés még nincs, de nyilván ez a rendőrség meg az ügyészség feladata; januárban megtörténtek a feljelentések. Igazából november végén tettem be először a lábamat a Duna TV-be, és volt egy karácsonnyal súlyosbított téli szünet, szóval amit tudtunk megtettünk. A kuratóriumot szoktam borzasztani vagy szórakoztatni dallamában hangulatos, de velejéig hatolóan viszont tényleg elborzasztó történetekkel. Van köztük apró stikli - de száz apró stikli kivált egy nagy bünt is -, illetve van BKV-szerű történet is, van készülékek hazavitele, hazaszállíttatása a boltból, tehát mindenféle előfordult, és kaptunk egy pár százmillió forintos hiányt is a nyakunkba az elején. Mégsem szeretném azonban, és az azóta eltelt időben nem is hangsúlyozom - és önök előtt sem ezzel kezdtem a névjegyszerű kis szöveget -, hogy erre irányítsam a figyelmet, mert a Duna Televízió nevét is mocskolom ezzel, és nyilvánvalóan önök is megérthetik, hogy ez nem lehet érdekem. Néhány vezető magatartásáról van szó, de ellenük a rendőrség folytatja a nyomozást, úgyhogy innentől fogva mi is az ő kezükben vagyunk.

A pénz. Balogh elnök úr utalt arra, hogy a Magyar Televíziótól elvett milliárdoknak igazán a hiányát most lehet érezni, tehát amikor az ember filmeszerzésre gondol, üres zsákok talál, vagy el nem indult műsorok nem tudnak kifutni, felfutni, nálunk is ez a helyzet. Tehát az, hogy a harmadik feljelentés, ami - tudniillik 800 millió forintot éppen az MTV-től elvett és részben nekünk ideadott pénzösszeg - egy komoly részét érinti, ezt bottal üthetjük; elsőfokú ítéletünk már van, ez az első eredményünk, megnyertük ezeket az első csatákat, 324 millió forint értékben ítéli a Dunának vissza azon pénzek egy részét, amelyeket a vezetés nem a film-gyártóknak, hanem köztes vállalatoknak kifizetett, teljesülés nélkül. De az igazság az, hogy senki nem kecsegtet minket azzal, hogy ebből pénz is lesz valaha. Tehát önök törvényhozók, a magyar társasági törvényt át kellene talán alakítani, kft.-ket ne lehessen pusztán arra létrehozni, hogy pénzt felveszünk, aztán pedig kiürítjük és eltűnünk vele; ameddig ez így van, addig a közpénzek például így is csorognak el.

A műholdak kérdése. Kérdésként elhangzott, hogy közös műsorterjesztésben gondolkodunk-e. Most már nem a mi nyűgünk, az alap ezt is átvette tőlünk; a műholdak ügye, mint a műsorterjesztés ügye egyik alappillér a Duna esetében. Csak tényleg egy hosszú mondattal tájékoztatásul mondanám el, hogy a Duna Televízió az egész világra szól – mondhatnám: világra szóló tévé – a 2-es adás, amelyik jelenleg a kilúgozott 1-es. Az európai filmjogok nem mehetnek tovább Amerika felé, tehát nyilván ki kell vennünk azokat a filmeket az adásból, amelyek nem mehetnek Dél-Amerikába vagy Ausztrália felé, úgyhogy a 2-es csatornánkat tudjuk sugározni több kontinensre, ezt több műholdon tesszük jelenleg. Ezt is át kell gondolni, hogy ez félmilliárd forint körüli összeget ér-e egy évben vagy sem, úgyhogy az IPTV alapú terjesztést a magam részéről sokkal szívesebben látnám. Nemrég

jöttem meg Kanadából, elérhető mindenki számára, más kérdés, hogy berzenkednek az ottaniak, de hadd ne ecseteljem, hogy félmilliárd forint nekünk mit jelent és hogy az ottani távolba szakadt, ám ott azért magát tulajdonképpen jól érző magyarság számára egy kis érdeklődés és a hozzáférés megragadása talán mégis ésszerűbb, mint hazulról gyakorlatilag önteni az óceánba az adóforintokat.

És ehhez fűzhető hozzá, de ez inkább Böröcz vezérigazgató úr asztala, úgyhogy ezt csak éppen említeném, hogy egy közös műholdra kerültünk. Megszűnik lassan, a kifutó szerződések némi átfedés és fontos átállítási idő el fog telni ehhez, de már egy műholdon vagyunk, tehát nem kétféle kell nézni majd a kábelszolgáltatók tányérjainak sem, és ebből még a szimbolikus gesztuson túl is vannak hasznok, például kevesebbe fog kerülni.

A nézettség. Rosszul idéztem az imént a BBC gyakorlatát, sem majmolni, sem egyébként elvetni a jó példákat nem szeretném a BBC esetében, de náluk az történt, hogy nem élő adásban lett öngyilkos az illető szállodai milliárdos, hanem egy előre felvett dokumentumfilmben, ami még súlyosabb szerintem. Én nagyon szeretném, ha a magyar közszolgálat idáig nem kéne, hogy eljusson csak azért, hogy a nézettséget fölfele löje, rakétázza, mert ez is a BBC, tegyük hozzá. Meg persze az is, hogy olyan vállalkezési módokat, csatornákat működtet, akár Amerikában is, amelyek képesek vállalkezői alapon feldolgozni az angol drámairodalmat, képesek természetfilm-csatornát is üzemeltetni és ezekből keresztfinanszírozzák azt, ami egyébként ott is eladhatatlan vagy legalábbis soha meg nem térülő volna.

Nálunk is az a helyzet, hogy természetesen a közszolgálat – ha a közszolgálati kódex készülő elvei szerinti értelemben vesszük - soha nem fog hasznot termelni, ez egy veszteséges vállalkozás, mindig is az állam apanázsát fogják felélni egy év alatt. De abban igazuk van önöknek, habár ezt így kimondva nem volt, de nyilvánvalóan önök sem erre gondoltak, nem mindegy, hogy mennyire veszteséges, tehát, hogy hány ember nem nézi és úgy veszteséges. Úgy hogy valóban mi is arra törekszünk, hogy a nézettség magasabb legyen, de egyszerűen elvárhatatlan a felhígulás veszélye nélkül az, hogy akár négy televíziós és jó néhány rádiós csatorna esetében ez a nézettség az eget verdesse, ez képtelenség.

A politikai pártok megjelenése a televíziókban. Most már, hogy többen megszólaltak, szerintem egész árnyalt lett a kép, természetesen nem lenne szabad a százalékos arányokat lefordítani erre, a nézettségre meg pláne nem. Tehát nem mondhatjuk el azt, hogy a mindenkori Fidesz-szimpatizánsok mindig a Hír TV-t nézték, vagy, hogy mondjuk a közszolgálatot mindig az adott kormánypártnak a hívei nézték, ezekről az adatok sehol nem fognak smakkolni; tehát másképp válogatnak az emberek, leszavaznak erre a pártra vagy arra és megnézik a „Barátok közt”-et, tehát ilyenfajta megfeleltetések nincsenek vagy ezekkel nagyon óvatosan kell bánni.

Ami az értékrendszert illeti. Azt Mandur képviselő úr jelezte, hogy kormány médiumokká váltunk volna, és hogy olyanfajta kurzustévék, kurzus médiumok alakulnak ki, amelyeket így aztán érzékelhető módon kevésbé néznek az emberek, nem tudom, én a család, a nemzet, a kultúra fontosságát hiszem; képviselő úrral, egészen biztos vagyok abban, hogy egy platformon állunk e tekintetben és rengeteg nézővel is. Tehát én nem tudom elképzelni azt, hogy a nézettség, esetleg a hírműsorok nézettsége például ne azért következett volna be, mert választások után, a felfokozott érdeklődés után mindig van egy lejtmenet, egy völgy, amiből majd nyilván lesznek felemelkedések is - egyébként pedig az se biztos, hogy ez lejtmenet, ahogy az iménti adatok ezt némileg árnyalták.

A mi nézettségünk nem igen tud csökkenni, tehát remélem ez nem ránk vonatkozott, hibahatáron nem lehet csökkenni, ezt egyébként szomorúan teszem hozzá. De továbbra is tartom azt, hogy a magaskultúra - és ennek a hívei alatt nem az értelmiséget értem, hanem egyszerűen az érzékeny embereket -, a finomabb, a nagyon szegmentált tartalom nem tud

vonzani tömegeket, de azt hiszem, hogy kár lenne begyalulni azért egy minőségi műsorokra építő tévét, mert nem nézik tömegek.

A kulturális televíziót tekintve nyitottak vagyunk végképp mindenkire. Tehát a Koldusoperát például jó darabnak tartom, jóllehet mondjuk Bertolt Brecht vagy Kurt Weill zeneszerző sem voltak virtigli jobbos figurák. Bródy Jánossal most forgattunk le egy szerelmes földrajzot, miért ne tennénk; most hétvégén ment le egy Wass Albert dokumentumfilm Wass Albert egyik legutolsó nyilatkozatával. Ezeket mind olyan értéknek tartom, amelyeknek helye van egyébként egy kultúracsatornán, csak a magas lécc fölé kell bejönniük. Tehát lehet nemzeti rockzene, de az olyan legyen; lehet templomi könnyűzene is - azzal nekem végképp nagy kifogásaim vannak egyébként, csak úgy mellesleg jegyzem meg, tehát a „pamm-pamm Jézus” típusú zenét én speciel ki nem állhatom, de ha olyan minőségű zenével jelentkeznek, és igen az a helyzet, hogy erről nem lesz népszavazás, ez az én felelősségem, hogy a munkatársaim és a saját ízlésem milyen magas kultúrhatárértéket szab meg, majd lehet érzékeltetni az évenkénti beszámolásnál, hogy ezt helyesen tettük-e vagy sem, de ez lesz az egyedüli mérce és minden más művészeti alapon történő politizálási hajlam száműzetik innen. Mint ahogy fogalmam sincs, hogy Schumann vagy Mozart milyen pártállású volt és nem is érdekel, higgyék el nekem és majd verjék le rajtam, ha ez mégsem így történt. Pont az a lényeg, hogy hagyjuk a művészeket a művészetben kiteljesedni, és ne közéleti csatornákon vontassuk ilyen-olyan hátsó szándék alapján bizonyos műsorokba be őket. Az más kérdés, ha egy költő lesz politikussá, ráadásul a saját akaratából, az egy más eset, de a művészeket a művészet terén látnám én például szívesen.

ELNÖK: Értem.

ÓKOVÁCS SZILVESZTER vezérigazgató (Duna Televízió Zrt.): A kódexről már itt kiderült, hogy mi láttuk az első olvasatát, és írtunk is hozzá 10-éig véleményt, ezt én magam is így tettem. Irányelveket láttam ebben, és úgy tudom – a törvényből fakadóan is -, hogy bár ezt majd a közszolgálati testület gondolja, és nekünk előttük kell majd arról számot adnunk, hogy megfeleltünk-e ennek vagy sem.

Szóba került az, hogy nagy a káosz, nem tudjuk a leépítések terén, habár az az MTVA ügye, nem akarok ebbe belebeszélni, hogy milyen tervek alapján is történik a leépítés. Én inkább úgy látom - egy építkezési példával, ha élhetek -, hogy nagyon könnyű előállítani olyan hitelesnek tűnő monológot arról, hogy folyik egy építkezés, és azt mondja a szomszéd néni, hogy itt zaj van, por van, jönnek a dömperek, különben is mi ez a lyuk a földben, itt korábban egy virágoskert volt és semmi sem látszik, egyáltalán miért, lesz itt valaha egy ház? És persze lesz, csak még nincsen kész, úgyhogy ebben az állapotban még bármi előfordulhat, még az is lehet nagy építkezés esetében, a darukezelőt kéri meg, hogy a deszka végét fogja meg, kéri meg mondjuk – mit tudom én – a vasbetonszerelő. Úgyhogy előfordulhat az, és én is láttam ilyenre példát, hogy nem mindig tudtuk eldönteni, hogy hatáskörileg kit mi illet, illetve segített az is, akinek ez nem lett volna dolga, de nagy átalakításoknál azt hiszem, hogy ez a természetes, ha ez becsúszik, mert mégsem robotok vagyunk.

Tudok jó és rossz példát is mondani arra különben, hogy az együttműködés hogyan alakult. Rossz példa volt szerintem a pápa boldoggá avatásának közvetítése, amikor mind a négy csatornán pixelre azonosan ugyanazt a képet nyomtuk, két különböző hanggal; az legalább különbözött. Itt nem tudtuk pontosan elhatárolni - lehet, hogy én is rossz tárgyaló embert küldtem -, hogy amikor nálunk a pápáról felnőtteknek is szóló rajzfilm megy a boldoggá avatási szertartás előtt, ami egyébként nagyon színvonalas spanyol rajzfilm volt, akkor az MTV-n a pápa életéről szóló dokumentum-összeállítás ment, és ez csúcsosodott végül ki négy, azonos műsort sugárzó képernyőbe.

Ezt szerintem nem tettük jól, ellenben vannak jó példáink - és ebből szerintem valamennyien levontuk a következtetéseket -, ahogyan a márciusi nemzeti ünnepet adtuk, ahogyan azt ezt slájfmin ábrázolva is tudtuk mutatni, hogy ki, mikor, hol vállal részt, nem akar a másoknak konkurenciát állítani, hanem a nézőnek akar lehetőséget adni, hogy aki már esetleg telítődött az ünnepi tartalommal, az nézhet mást is, de nem rivális tartalmakat kell előállítani. Ez szerintem a testvériségnek és a jó értelemben vett testvéri versenynek is egy jó elegye volt.

Adatokról még csak annyit, mert ezt valamiért később írtam fel - és akkor már csak egy pont lesz -, hogy azért olyan nézet is van, ezt Karácsony képviselő úr biztosan ismeri, hogy a közszolgálatot lehet, hogy nem a percalapú share elérésben kell megnézni, hogy az vajon eredményes-e vagy sem, hanem kumulálni kellene, még az is lehet, hogy össze kellene adni a közszolgálati adatokat. Igen, tudom, hogy erre elnök úr célzott, csak akkor esetleg nevesítem, össze kellene adni esetleg őket, mert egész egyszerűen ez egyfajta nézői réteget jelent, és nyilván nem lehet egyszerre nézni az MTV-t meg a Duna TV-t, és közben hallgatni a rádiót is, tehát valamilyen szinten ezek azért gyakorlatilag összeadható adatok volnának. Én ebben nem vagyok szakember, csak valahogy így érzi az igazságérzetem.

Egy utolsó dolog az összedolgozásra: természetesen az integráció mellett állunk. Ha alárendelt szerepről beszélnek, akkor én ezt nem tudom megerősíteni, túl azon, hogy ha arról kérdeznék, hogy mondjuk, Cselényi László székébe beleülni nyilvánvalóan egy másfajta hatalmat jelentett volna természetesen - akkor van 600 emberem, és az van a legalsóbb szinten is, amit én szeretnék vagy akarok -, de mi most nem önálló várakat vettünk át, ezt az én jelölésem előtt már velem is tudatták, tehát nem mondhatom, hogy vakrepülésbe húztak volna be. Itt az egységesülés, illetve az összedolgozás, a közmédiarendszer egységesülése felé haladunk, és ebben ugyanúgy lehet rációt találni, mint a „külön vár” elméletekben, mint ahogy a világ egyik fele mindig egységesül, a másik fele meg mindig szét akar válni. Én ebben most látok lehetőséget, és láttam novemberben is.

Csak egy példát mondanék erre - ezzel zárnám akkor a kicsit mégis hosszúra nyúlt, ámbar hadarós beszámolómat -, hogy nagyon hiányzik a közszolgálatból egy csomó sztár, aki régebben még felépülhetett, amikor még egy televízió volt, onnan eredeztethetően, vagy ameddig a kereskedelmi nagymédiumok hatása nem volt ennyire erős, és torlódott ez a nyomás. Most arra is módunk nyílik, ha Böröcz vezérigazgató úr ott lett volna az előbb valamelyik ablakmélyedésben, amikor Jónás úrral megbeszéltük egynémely műsorvezetők átjárását, akkor ő is tudná - de nem volt ott, nem is kötöttük az orrára, és nem is érdeklődik iránta, mert ezt meghagyja nekünk -, tehát ilyen szempontból is szeretném jelezni, hogy van hatáskör, és lesznek olyan személyek, akik feltűnnek rádióműsorban, átmennek abba a televízióba, de itt is dolgozni fognak, és megjelenítik azt, hogy a közszolgálati tartalmak összekapcsolhatók, és a személyek ebből kinöveszthetők, és rajtuk keresztül a nézettség is emelhető lesz majd. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Parancsoljon, vezérigazgató úr!

Medveczky Balázs válasza

MEDVECZKY BALÁZS vezérigazgató (Magyar Televízió Zrt.): Köszönöm szépen. Könnyű helyzetben vagyok, mert a kollégáim nagyon sok mindent elmondtak, de azért egy pár gondolattal - nézettség, nézettségmérés és műsorstruktúra-kialakítás ügyben - hadd egészítsem ezt ki. Nem lehet nézettségesést és nézettségnövekedést annak tulajdonítani, hogy egy-egy műfajon belül mi történik; nem lehet egy teljes csatorna nézettségét azzal indokolni, hogy éppen milyen a híradó vagy milyenek a közéleti műsorai. Egy csatorna nézettsége, a „programming” az ennél egy jóval szofisztikáltabb dolog: a nézettséget a programming teljes flow-ja, áramlata fogja meghozni. Egy nagyon széles műfaji skálára van szükség, és arra van

szükség, hogy ezek úgy épüljenek egymásra, hogy egymást segítsék abban, hogy a teljes csatorna számára nézettséget hozzanak, és utána lehet megvizsgálni, hogy az egyes produktumok ezen az áramlaton belül hozzák-e azt, amit elvárunk tőlük, akkor fogunk tudni előrehaladni a nézettségben.

A Magyar Televízióknak az elmúlt esztendőben nem nagyon volt lehetősége - konkrétan pénzügyi lehetősége - arra, hogy egy olyan típusú műfaji palettával tudjon előállni, ami ezt a nézettséget fel tudja építeni. Nem volt lehetőségünk megfelelő mennyiségben nemzeti irodalomból fikciót gyártani, voltak egy-egy alkalmak, amikor ezt meg tudtuk tenni, de nem tudtuk a nézőinket ehhez hozzászoktatni, mert nem volt arra anyagi forrásunk, hogy ennek egy rendszerességet tudjunk biztosítani. Voltak régi példák. Talán utoljára, amikor Szabó Magda Régimódi történetét meg tudta valósítani a Magyar Televízió, és karácsony és szilveszter között le tudta vetíteni hat részben, akkor a nézettség valóban úgy ment felfelé, hiszen rászoktak a nézők, hogy a kereskedelmi adókkal szemben nagyon komoly konkurenciát tudunk állítani.

Nagyon fontos tehát, hogy legyen nemzeti fikciógyártás, nagyon fontos, hogy legyen igényes szórakoztatás, hogy legyenek színházi közvetítések, hogy legyenek olyan kulturális tartalmak, műveltségi vetélkedők - hosszan mehetnének végig a műfajokon -, és hogy ezeknek rendszeressége legyen, és egy műsorstruktúra áramlatába úgy legyenek beleillesztve, hogy egymást építsék, egymást segítsék. Én azt gondolom, hogy bár a múltban nem volt erre lehetőség, a jövő arrafelé mutat, hogy ezek a műfajok vissza tudnak térni a Magyar Televízió képernyőjére, és akkor az már valóban a mi dolgunk lesz, hogy úgy épüljenek egymásra, hogy ezt a nézettséget építeni tudjuk.

Amikor majd ezt a nézettséget mérni fogjuk, akkor tudnunk kell azt, hogy a reklámozók ma az AGB adatait fogadják el; felmerült a kérdés. Én magam is azt gondolom, hogy az AGB, mint mérési rendszer, nem jó rendszer. Ma ez a rendszer van Magyarországon, ezt fogadják el a reklámozók; elenyésző mennyiségű, háztartásba kihelyezett készülékeken mérik a televíziók nézettségét. Én is azt gondolom, hogy ezen változtatni kell. Nagyon szívesen veszünk részt mi magunk is egy olyan munkában, hogy hogyan lehet ezen változtatni. Ez ma egy adottság.

Végül annyit hadd mondjak még el, hogy amikor a műsorstruktúrát alakítjuk - most már az ősziről beszélve és nemsokára a januáriról -, akkor a műsorszolgáltató részvénytársaságoknak saját kompetenciája az, hogy ezt a műsorrácsot hogyan alakítják ki, de nyilván folyik egy nagyon fontos és nagyon hasznos együttműködés a részvénytársaságok és az alap között, hiszen egymáshoz egyeztetjük a műsorstruktúráinkat, és az alappal egyeztetjük azt, hogy minek van megvalósíthatósági lehetősége és minek nincs, humán erőforrásban, pénzforrásban, egyebekben. Azt gondolom, hogy ennek az együttműködésnek voltak már nagyon jó példái: március 15-én, eurovíziós dalfesztivál, a most induló akusztikus koncertsorozatban, és még számos példát tudnék felsorolni, de azt gondolom, hogy hosszú távon ennek is rendszerességet kell adni, és ezt érzékelhetővé kell tenni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Nagyon szépen köszönjük a kimerítő tájékoztatást. A napirendi pontot ezennel lezárom. Novák képviselő úr ügyrendi kérdésben szeretne hozzászólni? (*Novák Előd: Ehhez szeretnék még hozzászólni.*) Megegyeztünk, hogy egy körben szólunk hozzá - *Novák Előd: Nem egyeztünk meg.*) nagyon kedves -, úgyhogy nem tudok már szót adni. Át kell térnünk a következő napirendi pontunkra. Megköszönöm a megtisztelő jelenlétüket, megköszönöm a vendéglátást. Reményeim szerint viszonylag gyorsan le fogjuk zárni a 2. napirendi pontunkat, és akkor folytathatjuk a bizottsági ülés lezárása után az intézménybejárással.

Megfogadva Mandur képviselő úr javaslatát, kérését, mindenképpen azt kezdeményezem és javaslom, hogy ősszel - akár kibővített körben is - folytassuk a

tájékoztatást és a munkát, hiszen fontos, hogy ezekről a kérdésekről beszéljünk a bizottság és az ország nyilvánossága előtt is. Köszönöm szépen. Jó munkát kívánok önöknek!

Az előadó-művészeti szervezetek támogatásáról és sajátos foglalkoztatási szabályairól szóló 2008. évi XCIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/3358. szám) (L. Simon László, Németh Zoltán és Dr. Puskás Imre (Fidesz) képviselők önálló indítványa) (Módosító javaslatok megvitatása) (Első helyen kijelölt bizottságként)

Vita és szavazás

Tisztelt Képviselőtársaim! Rátérünk a második napirendi pont tárgyalására. Az előadó-művészeti szervezetek támogatásáról és sajátos foglalkoztatási szabályairól szóló 2008. évi XCIX. törvény módosításáról szóló T/3358. számon benyújtott törvényjavaslat. L. Simon László, Németh Zoltán, Dr. Puskás Imre fideszes képviselők önálló indítványa, módosító javaslatok megvitatása.

Tisztelettel köszöntöm körünkben a Nemzeti Erőforrás Minisztérium Kulturális Államtitkárságainak munkatársait: Boros Géza megbízott főosztályvezető urat.

Az ajánlási pontokon kellene végigmennünk, tisztelt képviselőtársaim. Közben látom, hogy Gyimesi képviselő úr szót kér.

Parancsoljon képviselő úr!

DR. GYIMESI ENDRE (Fidesz): Köszönöm szépen. Mint ahogy a kiosztott anyagból is látható, számos módosító javaslatot tettem, de közben tudomásomra jutott, hogy készül egy közös együttes bizottsági javaslat, amelyben valamennyi javaslatom bedolgozásra kerül, ezért az egyéni javaslatokat visszavonom. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Valóban tervezem egy nagy bizottsági módosító javaslatnak az előterjesztését, nem ma, hanem a holnapi ülésünkön. Köszönettel tudomásul vettük, hogy visszavonta a módosító javaslatait, majd figyelünk itt az ajánlási sornál, hogy melyikre kérdezzük rá. Más bejelentés van-e? *(Nincs jelzés.)* Nincs. Akkor kérem, hogy menjünk egyesével végig az ajánlási pontokon.

Az 1. ajánlási pont Karácsony Gergely képviselőtársunk javaslata.

Kérdezem, hogy a tárcának van-e ehhez hozzáfűznivalója.

BOROS GÉZA (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Nem tudjuk támogatni.

ELNÖK: Köszönöm. Az előterjesztők részéről Puskás képviselőtársam fog nyilatkozni.

DR. PUSKÁS IMRE (Fidesz): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Köszönöm. Más hozzászólás? *(Nincs jelzés.)* Nincs. Szavazunk. Aki támogatja, kézfeltartással jelezze! 5 igen. Ellene? *(Szavazás.)* 11. Tartózkodik? *(Szavazás.)* 1. Köszönöm.

Tehát megállapítom, hogy 5 igen, 11 nem és 1 tartózkodás mellett a javaslatot nem támogattuk. Megjegyzem egyébként, hogy ezzel a kérdéssel a bizottsági módosító indítvány is fog foglalkozni, ezért nem támogatjuk ebben a formában.

A 2. ajánlási pont Karácsony Gergely képviselőtársam javaslata.

Kérdezem a tárca álláspontját.

BOROS GÉZA (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Az előterjesztő?

DR. PUSKÁS IMRE (Fidesz): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Köszönöm. Hozzászólás? *(Nincs jelzés.)* Nincs. Szavazunk. Aki támogatja, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* 3 igen. Ellene? 11. *(Szavazás.)* Tartózkodik? *(Szavazás.)* 2. Megállapítom, hogy 3 igen, 11 nem és 2 tartózkodással a bizottság nem támogatta.

A 3. ajánlási pont Karácsony Gergely javaslata.

A tárca álláspontja!

BOROS GÉZA (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Támogatjuk.

ELNÖK: Az előterjesztő!

DR. PUSKÁS IMRE (Fidesz): Támogatjuk.

ELNÖK: Köszönöm. Más hozzászólás nincs. Aki támogatja, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* 11. Ellene? *(Szavazás.)* Tartózkodás? *(Szavazás.)* 2.

Megállapítom, hogy 2 tartózkodás és 11 igennel a bizottság az ajánlási pontot támogatta. *(Dr. Gyimesi Endre távozott.)*

A 4. ajánlási pont Karácsony Gergely képviselőtársunk javaslata.

Kérdezem a tárca álláspontját.

BOROS GÉZA (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Előterjesztő!

DR. PUSKÁS IMRE (Fidesz): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Hozzászólás nincs. Szavazunk. Aki támogatja, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* 3. Ellene? *(Szavazás.)* 12. Tartózkodás? *(Szavazás.)* 2.

Megállapítom, hogy 3 igen, 12 nem és 2 tartózkodás mellett a bizottság nem támogatta a javaslatot.

Az 5. ajánlási pont Karácsony Gergely javaslata.

Tárcaálláspont!

BOROS GÉZA (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Ebben a formában nem támogatjuk.

ELNÖK: Köszönöm.

Előterjesztő!

DR. PUSKÁS IMRE (Fidesz): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Előterjesztő sem támogatja. További hozzászólás? *(Nincs jelzés.)* Nincs. Kérem, hogy szavazzunk. Aki támogatja, kézfeltartással jelezze! 3. Köszönöm. Ellene? *(Szavazás.)* 11. Köszönöm. Tartózkodik? *(Szavazás.)* 4. Köszönöm.

Megállapítom, hogy 4 tartózkodás, 3 igen és 11 nemmel a bizottság nem támogatta.

A 6. ajánlási pont kimarad, a 7. ajánlási pont kimarad, a 8. kimarad.

A 9. ajánlási pontról kérdezem a tárca álláspontját.

BOROS GÉZA (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Köszönöm. Előterjesztő sem támogatja. Köszönöm. Hozzászólás? *(Nincs jelzés.)* Nincs.

Szavazunk. Aki támogatja, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* 5. Köszönöm. Ellene? *(Szavazás.)* 12. Tartózkodik? *(Szavazás.)* Nincs.

Megállapítom, hogy 5 igen és 12 nemmel a bizottság nem támogatta.

A 10. ajánlási pont kimarad, a 11., 12., 13. kimaradt.

A 14. ajánlási pont Karácsony képviselő úr javaslata.

BOROS GÉZA (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Köszönöm. Előterjesztő!

DR. PUSKÁS IMRE (Fidesz): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Előterjesztő sem támogatja. Hozzászólás? *(Nincs jelzés.)* Nincs. Kérem, hogy szavazzunk! Aki támogatja, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* 5. Köszönöm. Ellene? *(Szavazás.)* 12.

Megállapítom, hogy 5 igen és 12 nemmel a bizottság nem támogatta.

A 15. kimarad, a 16., 17., 18., 19. szintén kimarad.

A 20. Karácsony Gergely képviselő úr javaslata.

Kérdezem a tárca álláspontját.

BOROS GÉZA (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Előterjesztő!

DR. PUSKÁS IMRE (Fidesz): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Köszönöm. Hozzászólás? *(Nincs jelzés.)* Nincs. Kérem, hogy szavazzunk. Aki támogatja, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* 3. Köszönöm. Ellene? *(Szavazás.)* 11. Köszönöm. Tartózkodik? *(Szavazás.)* 3. Köszönöm.

Megállapítom, hogy 3 igen, 11 nem és 3 tartózkodással a bizottság nem támogatta.

A 21. ajánlási pont. Kérdezem a tárca álláspontját.

BOROS GÉZA (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Köszönöm. Előterjesztő!

DR. PUSKÁS IMRE (Fidesz): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Előterjesztő szintén nem támogatja. Hozzászólás? *(Nincs jelzés.)* Nincs. Szavazunk. Aki támogatja, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* 3. Köszönöm. Ellene? *(Szavazás.)* 8. Köszönöm. Tartózkodik? *(Szavazás.)* 7.

Megállapítom, hogy 3 igen, 8 nem és 7 tartózkodással a bizottság nem támogatta az javaslatot.

A 22. ajánlási pont (*Novák Előd: Ez már volt.*) Ez már volt, igen, csak benyújtottuk, de nem szavaztunk róla.

Kérdezem a tárca álláspontját.

BOROS GÉZA (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Támogatjuk.

ELNÖK: Előterjesztő?

DR. PUSKÁS IMRE (Fidesz): Támogatjuk.

ELNÖK: Szavaznunk nem kell, tehát az előterjesztő és a kormány is támogatja. Köszönöm szépen.

A 23. ajánlási pont dr. Gyimesi Endre – ezt kihagyjuk, a 24.-et kihagyjuk.

A 25. ajánlási pontról kérdezem a tárca álláspontját.

BOROS GÉZA (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Támogatjuk.

DR. PUSKÁS IMRE (Fidesz): Támogatjuk.

ELNÖK: Köszönöm. A 26.-at kihagyjuk, a 27., 28., 29., 30., 31., 32., 33., 34.-et is kihagyjuk.

A 35. Karácsony Gergely képviselő úr javaslata.

Kérdezem a tárca álláspontját.

BOROS GÉZA (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Előterjesztő!

DR. PUSKÁS IMRE (Fidesz): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Köszönöm. Van-e hozzászólás? (*Nincs jelzés.*) Nincs. Kérem, hogy szavazzunk. Aki támogatja, kézfeltartással jelezze! (*Szavazás.*) 5. Ellene? (*Szavazás.*) 8. Köszönöm. Tartózkodik? (*Szavazás.*) 5. Köszönöm.

Megállapítom, hogy 5 igen, 5 tartózkodás és 8 nemmel a bizottság nem támogatta.

A 36., 37.-et pedig kihagyjuk. Köszönöm szépen.

Tisztelt Képviselőtársaim! A napirendi pontot lezártuk.

Egyebek

Egyebekben van-e hozzászólás? (*Nincs jelzés.*) Nincs. Nagyon szépen köszönöm mindenkinek a megtisztelő jelenlétét.

Tájékoztatom képviselőtársaimat arról, hogy holnap reggel 8 órakor bizottsági ülést tartunk az ötödik emeleti szokásos tárgyalónkban. Nemsokára fel fog kerülni a parlament honlapjára a kiegészített napirendi sor, amelyen bizonyosan, hogy rajta lesz a Magyar Művészeti Akadémiáról, a magyar nyelv napjáról, az egyes elektronikus hírközlési tárgyú törvények módosításáról, a nándorfehérvári diadal emléknepjének megünnepléséről és az előadó-művészeti törvény módosításáról szóló javaslatoknak a megtárgyalása – csak azért mondom, hogy tudjanak készülni képviselőtársaim.

A másik kormány által benyújtott örökségvédelmi törvény módosítását valószínű a jövő heti ülésünkre fogjuk hagyni, mert holnapra ez már így is sok lesz; tehát a jövő hét

hétfőre számíthatunk arra, hogy a nemzeti emlékhelyekről és a történelmi emlékhelyekről szóló örökségvédelmi törvény kiegészítésének a tárgyalása lesz.

Köszönöm szépen mindenkinek a megtisztelő figyelmét. Képviselőtársaimat arra kérem, hogy amennyiben lehetőségük van, maradjanak itt az intézményi bejáráson. Viszontlátásra.

(Az ülés befejezésének időpontja: 13 óra 20 perc)

Pálffy István
a bizottság alelnöke

L. Simon László
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Turkovics Istvánné és Várszegi Krisztina